Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 165
Vineri 25 noiembrie 1955

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

COMUNICAT

La propunerea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a decretat:

1. Reducerea duratei serviciului militar activ de la 3 ani la 2 ani pentru militarii în termen din forțele armate, trupele M.A.I. și unitățile de construcții.

Se exceptează militarii din forțele aeriene militare, trupele apărării antiaeriene a țării și trupele de grăniceri, pentru care durata serviciului militar rămîne de 3 ani.

2. Reducerea duratei serviciului militar activ de la 4 la 3 ani pentru militarii în termen din forțele maritime militare.

Trecerea la noua durată a serviciului militar activ începe la 1 decembrie 1955 și se termină la 1 noiembrie 1956.

Să îmbunătățim difuzarea materialului de propagandă agricolă

Anul 1955 a adus oamenilor muncii de pe ogoare recolte bogate. Ele nu sînt un dar al naturii, ci rodul muncii sîrguincioase depuse de țărănimea muncitoare și al aplicării în cultura plantelor și creșterea vitelor a unor metode înaintate pe care producătorii agricoli au început să le cunoască și să le folosească abia de cîțiva ani. Că priceperea este aceea care hotărăște în mare măsură soarta recoltei, se poate dovedi ușor. Este de ajuns să punem față în față doi producători agricoli care, lucrînd ogoare la fel de mănoase, au obținut rezultate diferite. Să-i luăm, de exemplu, pe țăranii muncitori Ion Balea și Ilie Tănase din comuna Balaci, regiunea București. Muncind pămînt de aceeași calitate, primul a recoltat 3200 kg de porumb la hectar, celălalt, numai 1000. Ion Balea a aplicat o bună parte din regulile agrotehnice recomandate pentru cultura porumbului; Ilie Tănase — nici una. Din această cauză, Ilie Tănase a scos cu peste 2000 kg la hectar mai puțin decît consăteanul său.

In răspîndirea metodelor agrotehnice avansate și combaterea practicilor agricole învechite de care nu s-au dezbărat încă oameni ca Ilie Tănase, un rol de seamă îl are propaganda agricolă. Zi de zi iau drumul satelor numeroase ziare, cărți, broșuri, planșe, afișe, fotogazete și alt material, prin care oamenii muncii din agricultură sînt învățați și îndemnați totodată să muncească în chip nou pentru a spori rodnicia pămîntului. Numai Direcția propagandei agricole din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a tipărit și trimis la sate în ultimele două trimestre ale anului 1955 peste 2.500.000 de planșe și medalioane cu fruntași în lucrarea pămîntului și îngrijirea animalelor. Demn de remarcat este faptul că, spre deosebire de alți ani, acest material are o tematică mai variată și cuprinzătoare, apare de obicei la timp și în condiții grafice superioare celor din trecut.

Pînă în primăvara acestui an, materialul de propagandă era trimis regiunilor, care-l repartizau pe raioane, iar acestea pe comune. Acest sistem s-a dovedit necorespunzător. Planșele, afișele, fotogazetele ajungeau tîrziu la îndemîna producătorilor agricoli și, deseori, nu mai puteau fi folosite, pentru că trecuse munca agricolă de care se ocupau. Spre a se înlătura acest neajuns, materialul se trimite acum direct raioanelor. Totodată, s-a îmbunătățit și munca organelor de difuzare. Cazurile cînd materialul nu ajunge la destinație sînt tot mai rare.

Dacă în munca organelor centrale se constată un serios pas înainte, nu se poate spune același lucru despre secțiile agricole raionale care continuă să considere difuzarea materialului de propagandă ca o sarcină fără importanță. La secțiile agricole ale raioanelor Vida, Drăgănești, Dărăbani, coletele cu planșe și afișe au stat pînă de curînd săptămîni de-a rîndul fără să fie măcar desfăcute. De o slabă preocupare pentru justa folosire a materialului de propagandă dau dovadă și secțiile agricole raionale Pitești, Tecuci, Roșiorii de Vede. Acestea nu întocmesc o repartiție a materialului în raport cu nevoile comunelor și unităților agricole, nu țin evidența difuzării lui. In aceste raioane, difuzarea se face la întîmplare. Cine se nimerește la secția agricolă în ziua sosirii pachetelor este pus să ia din materiale atît cît crede de cuviință.

Lipsuri serioase se constată și în folosirea materialului de propagandă în comune. Trebuie curmată fără întîrziere obișnuința unor salariați ai sfaturilor populare de a folosi planșele și afișele la împachetat, acoperit birourile etc. De asemenea, este condamnabilă atitudinea unor organe locale care nu știu ce să mai facă pentru a scăpa de planșele și afișele de propagandă agricolă pe care le primesc. Secretarul sfatului popular al comunei Balaci, de pildă, dă planșele cîtorva țărani „ca să-și ornamenteze interiorul casei" în loc ca ele să fie afișate la căminul cultural, cooperativă și în celelalte locuri frecventate de mulți oameni.

Fără îndoială că la existența acestor lipsuri a contribuit într-o mare măsură și dezinteresul manifestat de organele agricole regionale. Instructorii direcțiilor agricole nu se interesează atunci cînd merg pe teren de difuzarea și folosirea materialului de propagandă.

Secțiile de propagandă ale direcțiilor agricole regionale trebuie să indice instructorilor ce material s-a trimis raioanelor pentru a urmări difuzarea și afișarea lui în comune. De asemenea, ele trebuie să oblige secțiile agricole raionale să numească dintre salariații lor pe cineva care să răspundă de difuzarea materialului de propagandă. Această difuzare să se facă după un plan de repartiție judicios întocmit.

Totodată, este necesar ca și în comune să existe responsabili cu difuzarea materialului de propagandă, numiți dintre salariații sfaturilor populare sau activiștii culturali.

O grijă deosebită trebuie acordată alegerii locului pentru afișare. Nu este bine ca afișarea să se facă în birouri unde intră puțină lume. In unele comune, s-au confecționat panouri pe care se afișează numai planșe de propagandă. Acest lucru se poate face destul de ușor în fiecare sat, în fiecare unitate agricolă.

Se știe că prin sălile de așteptare ale gărilor trec zilnic numeroși oameni ai muncii de pe ogoare. Ținînd seama de acest fapt, organele agricole din regiunea Hunedoara afișează acolo planșe de propagandă agricolă. In regiunea Bacău, se folosesc, pentru răspîndirea materialului de propagandă în rîndurile țăranilor, piețele și tîrgurile unde aceștia își vînd produsele. Iată inițiative ce pot fi răspîndite larg și în alte regiuni ale țării.

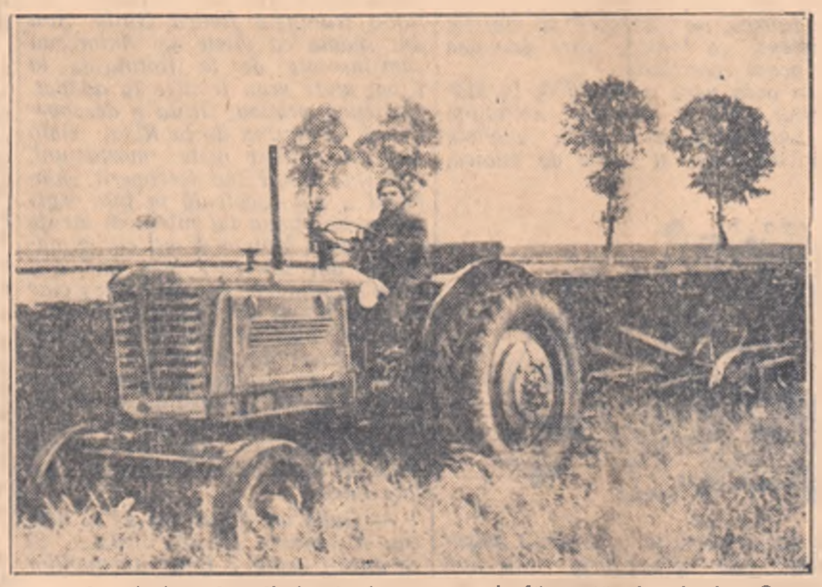
In afara difuzării materialelor de propagandă prin afișaj, o deosebită atenție trebuie să se dea difuzării broșurilor, mai ales a celor care sînt scrise de fruntași ai recoltelor bogate.

Organele agricole și sfaturile populare să considere difuzarea materialului de propagandă drept o importantă sarcină politică de tot atît de mare importanță ca și propaganda făcută în cadrul rețelei de învățămînt agrozootehnic de masă.

Fiecare planșă, afiș, broșură, medalion etc., care sosește în sat, este un sfătuitor de preț pentru producătorul agricol. De aceea, putem spune fără exagerare că o bună difuzare și folosire a materialului de propagandă este un factor important în sporirea producției agricole.

IN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Oamenii muncii de la sate obțin noi succese în muncă

Lucrînd cu însuflețire în întrecerea desfășurată în cinstea Congresului partidului, mecanizatorii de la S.M.T. „1 Mai"-Brăila, au îndeplinit planul muncilor de toamnă, iar acum luptă pentru a efectua arături adînci pe suprafețe cît mai mari.

Iată-l în fotografie pe tractoristul Ilie Epuraș, fruntaș pe stațiune, — care execută cu regularitate cîte două norme pe zi — executînd arătură adîncă de toamnă pe tarlaua asociației simple de producție agricolă din Gropeni.

Noi gospodării colective și întovărășiri agricole

BAIA MARE. — Gospodăriile agricole colective din regiunea Baia Mare au recoltat în medie la hectar în acest an 1.283 kg grîu, 2.400 kg porumb boabe, 17.000 kg sfeclă de zahăr, 1.260 kg floarea soarelui etc.

Dornici să obțină asemenea roade bogate 35 de familii de țărani muncitori din satul Colțău, raionul Șomcuța Mare au pornit pe drumul belșugului formînd o gospodărie agricolă colectivă cu 87 ha teren.

*

De la începutul anului, în întreaga regiune București s-au constituit peste 110 întovărășiri agricole în care au intrat 1861 de familii cu o suprafață de 2.148 ha. Alte 2491 familii de țărani muncitori s-au înscris în întovărășirile existente, aducînd o suprafață de peste 5.000 ha.

Manifestîndu-și dragostea pentru partid, care i-a îndrumat și sprijinit permanent pentru făurirea unei vieți mai bune, țăranii muncitori întovărășiți din 23 de sate printre care Axintele, Arțari și Ciocani au dat întovărășirilor lor numele: „Al 2-lea Congres al P.M.R.".

Din scrisorile corespondenților noștri

● Desfășurînd cu elan întrecerea în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, tractoriștii de la gospodăria agricolă de stat Secueni, raionul Roman, înregistrează frumoase succese. Pînă acum cîteva zile, planul arăturilor adînci de toamnă a fost îndeplinit în procent de 92 la sută, fruntași în această acțiune fiind tractoriștii Gh. Rusu, Gh. Țigăniuc și Petre Duma.

Alexandru Obădeanu

● Membrii întovărășirii agricole din satul Custura, raionul Brăila, au livrat de curînd statului producția de orez de pe cele 102 ha, pentru care au încheiat contract.

Respectînd regulile agrotehnice, întovărășiții au obținut de pe această suprafață o producție de 356.836 kg de orez, pentru care au primit mari sume de bani.

Printre întovărășiții fruntași în cultivarea orezului se află țăranul muncitor Stan R. Pastramă. Intrînd în întovărășire cu o suprafață de 50 de ari, acestuia i-a revenit cantitatea de 2.800 kg de orez.

Mihail I. Mohonca

● Gospodăriile agricole de stat din cadrul Trustului Gostat al orașului București și-au îndeplinit zilele acestea planul anual de livrări la lapte. In cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, muncitorii, tehnicienii și inginerii din sectorul zootehnic al acestor gospodării se angajează să furajeze și să îngrijească cît mai bine animalele, astfel încît pînă la sfîrșitul anului să poată trimite pe piețele Capitalei încă 60 de vagoane de lapte.

Ing. Mircea Dimitriu

Viață nouă în comuna Moisei

Păduri, păduri... Cît vezi cu ochii numai brazi, molifți și stejari care parcă iau cu asalt, asemenea unor oștiri, crestele pietroase ale munților. Case uniforme, acoperite cu draniță, resfirate pe cîte un dîmb sau pe cîte o vale, formează pitoreștile sate din Maramureș. Departe, undeva pe malurile rîului Vișeu se află o asemenea așezare care datează încă de prin secolul al 16-lea. Pe locul unde cu veacuri în urmă se închegau primele așezări omenești din comuna Moisei trăiesc astăzi cîteva mii de familii de oameni harnici și pricepuți. Grea și aspră a fost viața acestor oameni pînă mai acum cîțiva ani.

Trei sferturi din pămîntul care se afla în raza comunei era proprietatea cîtorva moșieri și chiaburi. Pămîntul era lucrat în dijmă. Aproape tot satul argățea. Mai mult de 70 la sută din populație era analfabetă.

23 August 1944 a fost cea dintîi zi luminoasă din viața comunei Moisei. Cu prilejul reformei agrare, peste 120 de țărani săraci au primit pămînt. Comuna a început de atunci să se refacă. S-au construit peste 320 de case, 320 de șuri și alte construcții gospodărești, un nou sediu pentru sfatul popular, un cămin cultural. Intreaga comună a fost electrificată.

Pînă acum, peste 4.500 de cetățeni au învățat să citească. Toți copiii de vîrstă școlară învață carte la școala construită de curînd. Pe lîngă școală a luat ființă și un internat pentru 40 de copii. In loc de un singur învățător, în comună predau astăzi 24 de cadre didactice bine pregătite. Asistența medicală este gratuită. In acest scop s-au amenajat un dispensar, un staționar medical și o casă de naștere unde își duc activitatea un medic și alte 7 cadre sanitare. Țăranii muncitori din această comună învață la cercurile miciuriniste și la cursurile agrozootehnice cum să-și lucreze mai bine pămîntul pentru a obține recolte bogate. Anul acesta ei au strîns pe comună o recoltă medie de 1.900 kg. de porumb boabe și 2.000 kg. de grîu la hectar.

O dată cu creșterea comunei au crescut și oameni noi. Teodor Tomoiagă este deputat în Marea Adunare Națională, Ion Căpșunar, fost analfabet, este vicepreședinte al sfatului popular comunal. De asemenea, au fost aleși deputați pentru conducerea treburilor obștești 30 de țărani muncitori. Coman Lupu, fiu de țăran muncitor, studiază în U.R.S.S., iar alți 20 de fii și fiice de țărani muncitori urmează școli medii și superioare în diferite orașe ale țării. Viața devine tot mai frumoasă în vechea comună Moisei, întinerită în anii puterii populare.

Contribuția lor

1. Laboratorul stațiunii experimentale zootehnice din Popăuți, raionul Botoșani, dă o contribuție importantă în lupta pentru îmbunătățirea raselor de animale de mare productivitate. In fotografie, inginerul Marin Lucian și tehnicianul Dan Palaghin, studiind probele luate de la oile în gestație.

★

2. Mulgătorii fruntași Ion Grădinaru (dreapta) și Andrei Kerekeș (stînga) de la gospodăria agricolă de stat Răcăciuni, raionul Bacău, obțin zilnic peste 11 litri de lapte de la fiecare din cele 23 de vaci pe care le îngrijesc împreună. Și în această dimineață, alte sute de litri de lapte vor lua drumul spre fabricile de unt sau spre oraș.

TRACTORISTELE

Abia intrasem în păduricea ruginită de toamnă, cînd, de dincolo de peste apa Argeșului, am și auzit păcăniturile motoarelor.

— Lucrează de zor tractoristele noastre, mi-a spus cu vădită mîndrie mecanicul Anastasescu Mihai, care mă însoțea. Sînt în întrecere aprigă cu băieții. Nu numai cu cei din schimbul doi al brigăzii lor, ci cu toți ceilalți tractoriști din gospodărie. O să le vedeți acum la lucru...

— De pe aceste 120 hectare, am scos recolte bogate de legume, mi-a spus însoțitorul meu. Tarlaua a fost bine arată toamna trecută. De aceea, vrem ca și în toamna aceasta să executăm neapărat arăturile adînci pe întreaga suprafață.

Despre dîrzenia de care dau dovadă tractoristele — cărora le-a fost repartizată această lucrare — grăiește cu prisosință un fapt pe care l-am aflat de la ceilalți mecanizatori: după ce a nins, într-una din diminețile trecute, un șef de echipă de la grădină le-a spus că pămîntul nu mai poate fi arat și deci să nu mai intre cu tractoarele. Dar fetele, nici n-au vrut să audă de așa ceva, măcar că era rece, fulguia și ar fi fost, desigur, mult mai plăcut să-și facă de lucru prin atelier...

— Nu ne temem de greutăți! O să izbutim, a răspuns una din tractoriste. Și a intrat cu tractorul în brazdă.

Celelalte i-au urmat exemplul. Cu toate au lucrat pînă s-a înnoptat, depășindu-și norma cu mult.

...In vreme ce stam de vorbă cu mecanicul Mihai Anastasescu și cu șeful brigăzii I, Petre Grotea, a trecut prin apropierea noastră tractorul condus de Vasilica Năstase. Ințelegînd că am vrea s-o oprim, tractorista ne-a arătat din mers contoarul graficului orar ca și cum ne-ar spune: „Acum n-am timp; vedeți doară că sînt la jumătatea turei".

Am aflat de la șeful de brigadă că Vasilica este fată de țăran muncitor, dintr-un sat din regiunea Pitești. Mă gîndeam: ce s-ar fi ales din priceperea, din dîrzenia ei, în trecutele regimuri? Fată de oameni cu pămînt puțin, ar fi ajuns, desigur, slugă la vreun chiabur. Azi, e tractoristă fruntașă, prețuită și stimată de un întreg colectiv.

...La prînz, în timp ce luau masa la cantina gospodăriei, am avut prilejul să le cunosc pe toate cele șase tractoriste din brigada I a gospodăriei de stat din Nogoești, regiunea București.

— Am venit aci de la școala de tractoriste din Călărași, în luna august, împreună cu celelalte cinci tovarășe cu care lucrez în brigadă — mi-a spus una dintre ele, Adela Tudor. E greu să vă spun în cîteva cuvinte cu cîtă bucurie ne-am luat în primire tractoarele. De la început, am muncit așa cum am învățat la școală: îngrijindu-ne bine tractorul, aplicînd graficul orar, nepierzînd nici o clipă din timpul de lucru. In scurtă vreme, am cîștigat drapelul de „schimb fruntaș" pe gospodărie. Și de atunci, nu l-am mai pierdut...

— Da, da, tractoristele noastre lucrează „ca la carte", ne-a confirmat și directorul gospodăriei, tov. Ilie Dobre. N-au reușit să le întreacă tractoriștii mai experimentați, pentru că ei mai trec cu vederea uneori filtrarea motorinei, întoarcerile scurte la capetele tarlalei, ori îngrijirile tehnice la tractoare. In munca tractoristelor nu se întîmplă însă așa ceva.

Am răsfoit, la serviciul de planificare al gospodăriei, registrul care oglindește munca celor șase tractoriste. Vasilica Năstase, de exemplu, în luna septembrie a executat 104,66 hantri în loc de 91,35; în luna octombrie, depășirea planului ei a fost și mai mare; iar în primele 15 zile din luna noiembrie, a executat arături adînci pe 90 de hectare, în loc de 71 ha, cît avea planificat. Succese asemănătoare au obținut și celelalte cinci tractoriste: Rada Lazăr, Elena Dorca Fane, Ana Stanca, Elvira Stoica și Adela Tudor.

...Cînd au pornit din nou la lucru, după ce au luat masa, tractorista Vasilica Năstase mi-a spus: „Angajamentul luat de mecanizatorii gospodăriei noastre în cinstea Congresului partidului este să terminăm arăturile adînci de toamnă pe întreaga suprafață ce urmează a fi însămînțată în primăvară. Nu poate fi pentru noi bucurie mai mare, decît să știm că am contribuit din toate puterile la îndeplinirea acestui angajament".

AL. RAICU

In inima Bărăganului

Nu departe de vechea așezare a Urzicenilor, în inima Bărăganului a răsărit și se înaltă văzînd cu ochii un orășel nou. Este stațiunea de mașini și tractoare Urziceni, în plină dezvoltare.

Nu s-a împlinit încă anul de cînd au fost aduse aci primele materiale de construcții și locul nu mai este de recunoscut. S-au înălțat un bloc mare de locuințe pentru 100 de tractoriști, 10 apartamente pentru familiști, o baie și modernul atelier mecanic.

Alte 10 apartamente, un minunat club, mai multe remize, un garaj auto, depozitul de carburanți și castelul de apă sînt în curs de construcție.

In cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, constructorii noului orășel și-au luat angajamentul să dea în folosință cu mult înainte de termen, clubul, garajul auto și remizele pentru mașini. In fotografie: o vedere de ansamblu a S.M.T Urziceni.

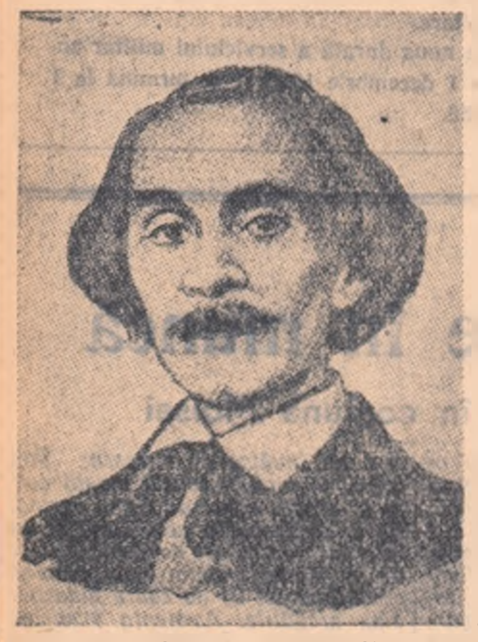
Foto: N. SCARLET

S.M.T. Topraisar a primit Drapelul de stațiune fruntașă pe țară

Pentru realizările deosebite obținute în campania agricolă de vară, mecanizatorii de la stațiunea de mașini și tractoare Topraisar, regiunea Constanța, au primit duminică steagul roșu de producție de S.M.T. fruntaș pe țară, decernat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli. Deservind 9 gospodării agricole colective, 6 întovărășiri agricole și pe numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale, stațiunea a depășit cu 3988 hantri volumul lucrărilor planificate pentru campania de vară. Productivitatea muncii a crescut în această perioadă cu 16,5 la sută, iar prețul de cost pe hantru a fost redus cu 28 la sută. Mecanizatorii au economisit piese de schimb în valoare de 453.410 lei, precum și 43.000 kg. motorină, 9706 kg. benzină și 2690 kg. petrol.

70 de ani de la moartea unui mare poet romîn

Grigore Alexandrescu

Se împlinesc astăzi 70 de ani de la moartea marelui poet romîn Grigore Alexandrescu.

Trăind într-o epocă de mari frămîntări sociale, Grigore Alexandrescu s-a alăturat încă de la începutul activității sale celor mulți care luptau pentru independența națională și libertate socială.

In poezii ca „Umbra lui Mircea la Cozia" sau „Anul 1840", Grigore Alexandrescu a preamărit virtuțile poporului și și-a exprimat cu vigoare încrederea în viitorul luminos al patriei. Creația sa artistică — îndeosebi prin satirele și fabulele atît de prețuite de poporul nostru — a fost în același timp o ascuțită armă de luptă împotriva nedreptei orînduiri a vremii, împotriva asupritorilor pe care i-a zugrăvit în toată hidoșenia lor morală.

De ce Alexandrescu a ales fabula ca gen literar cu care să lupte împotriva orînduirii nedrepte a marilor moșieri, ne-o spune însuși poetul în „Epistola" sa către Ianeu Văcărescu:

„Insă, cum știți foarte bine, adevărul dezvălit / Fără mască, între oameni, lesne nu este primit / Și sub felurit de podoabe dacă nu îl tăinuiești, / Ne'nțeleapta lui ivire poate scump să o plătești!".

Astfel au prins glas ciudatele personaje din lumea necuvîntătoarelor intrate în fabulele sale atît de mult iubite de masele largi de cititori.

Unii din „eroii" pe care Grigore Alexandrescu îi satiriza în secolul trecut prin fabule, ca îngîmfarea, demagogii, lingușitorii etc. pot fi și astăzi întîlniți pe alocuri.

In fabula „Lișița, rața și gîsca", pe care o publicăm aci, poetul satirizează pe acei oameni cărora le place să discute mult, în nesfîrșite „Ședințe de consiliu", în loc să treacă operativ la acțiune.

Lișița, rața și gîsca

Spun că-n vara trecută, o lișiță ș-o rață,
Ai lebedei de baltă consilieri privați,
Sub președința gîștei s-au strins de dimineață
Pe lac, la Cișmigiu. Acolo, invitați
Erau din înalt ordin, a hotărî în sfat
O pricină de stat,
Adică prin dezbateri adînci să chibzuiască
Pentru un pește mare cu ce sos să-l gătească:
Căci lebăda gîtoasă
Voia să dea o masă.
Mare le fu gîlceava și lungă convorbirea.
Prezidentul le zise: „Fraților senatori,
Să lăsăm chibzuirea.
Pricina, cum se vede, e foarte delicată,
Și dup'a mea părere trebuie amînată;
Veniți mîine în zori".
Propunerea aceasta cu toți o aplaudară
Și pentru-întîia oară
Pe gîscă lăudară
Pentru a ei idee, apoi se risipiră.
Și a doua zi iară l-același loc veniră
Pîn-a doua zi, însă, știți ce s-a întîmplat?
Fiind vară și soare și o căldură mare,
Peștele s-a stricat
Și racii l-au mîncat

Cuvintele-aci scrise să nu vă pară glume.
Consiliuri d-acestea vedem destule-n lume
Și la noi mai ales
Se-ntîmplă foarte des.

Infrățire

Stînca Dobrei... O stîncă uriașă, pleșuvă, la marginea munților Ruscăi.

In anul 1285, pe vremea lui Ladislau Cumanul, a pornit de aci chemarea la luptă a iobagilor de prin părțile Făgetului și Ruscăi împotriva cetelor de asupritori ce cotropiseră cetățile Mănăstur, Hunedoara și Trăscău. Romîni, maghiari și secui înfrățiți au biruit atunci, sub zidurile cetății Trăscău, hoardele de asupritori înscăunați în Cnezatul de Aranyos (Arieș), eliberînd peste 1000 de captivi. Mai tîrziu, în 1514, cînd în Ardeal se întindeau flăcările răscoalei lui Gh. Doja, aici, la poalele pleșuvei stînci, s-au adunat iobagii romîni și maghiari din Mănăstur răsculați. Minați de același dor de libertate și pămînt, ei năzuiau să izgonească din părțile Mănăsturului pe feudalul Balo Akoș din Buda.

Făurarii din satele moțești au făcut și ascuțit și noaptea arme pentru răsculați. Lupta a pornit ca un vifor nestăvilit. Dar, curînd, pedestrimea și călăreții stăpînirii au înconjurat și Valea Dobrei. A curs atunci mult sînge de iobag. Apoi, asuprirea s-a întețit. Dar amintirea acelor zile nu s-a stins prin veacuri. De atunci, de multe ori au mai răsunat de pe stînca Dobrei tulnicele a chemare. In veacul trecut, a cercat un boier pripășit de prin Turda, pe nume Cernățeanu, bogătaș care avea moșii din Mănăstur pînă în Marginea, să le arate romînilor de aci că de viața lor amară vinovați ar fi ungurii din partea locului, adică tocmai acei oameni cu care de veacuri își împărțeau necazurile și năzuințele. In același timp, Andraș Szoki, un urmaș al lui Balo Akos cel din Buda, încerca să-i pornească pe maghiari contra romînilor. Dar cei mai mulți dintre țărani știau că boierul, ori de-i romîn, ori de-i maghiar, rămîne tot boier: hain și lacom de muncă neplătită.

In vremurile noastre, cînd soarele marii eliberări a luminat și împrejurimile pleșuvei stînci, mănăștureniii au înțeles pe deplin cine le e adevăratul dușman. Și atunci i-au izgonit pentru totdeauna, atît pe urmașii lui Cernățeanu cel din Turda, cît și pe cei ai lui Akoș din Buda.

*

Stînca Dobrei... In ziua aceasta de toamnă, la poalele ei este multă însuflețire. Nu străbat tînguiri de bucium, nu zvonește trista doină a Ruscăi, ci răsună cîntări vesele, zglobii ca zborul ciocîrliei: este nuntă în colectiva din Mănăștur. Se revarsă în bărdace vinul gălbui ca holdele coapte și vin negru vîrtos, din care fiecare bea după cum îi e pofta. Se rumenesc în frigare berbeci.

Tinerii căsătoriți, Iuliana Molnar și Ionică Gîrda, privesc la tot freamătul din jur și parcă nu le vine a crede că bucuria inimii lor a stîrnit atîta voie bună. In ritmul ceardașului ori în vîltoarea sîrbei, Iulișca își amintește prin cîte au trecut pînă să ajungă la această fericire. Ea unguroaică, el romîn. Cînd în sat s-a pus temelia colectivei — în vara lui 1950 — cîrciumarul cel putred de bogat, Niculaie Cristian, și chiaburul Balo Ludovic au încercat pe toate căile să semene învrăjbirea între romîni și maghiari. „Nu vă băgați, fraților, în ciorba romînilor, îi îndemna Balo pe țăranii muncitori unguri din Mănăștur. Nu vedeți că ei sînt aproape 30 de familii și voi doar cîțiva? O să vă înghită, o să ajungeți slugi."

Unii mai slabi de înger, cum era pe atunci baci Molnar, tatăl Iulișcăi, își plecau urechea și-și lăsau inima inveninată de minciunile chiaburești. Baci Molnar a rămas în afara colectivei, iar fetei lui, frumoasei Iulișca, i-a fost oprit să mai fie prietenă cu Ionică, care devenise de acum colectivist.

In acea vară a lui 1950, în Mănăștur, 33 de familii, unindu-și de bună voie pămînturile, uneltele agricole mari și vitele de muncă.

au pornit laolaltă pe drumul belșugului. Și gospodăria colectivă „Pace Trainică" din Mănăștur, raionul Făget, mică și săracă la înființare, s-a întărit și s-a dezvoltat într-un timp scurt, devenind bogată și înfloritoare. Au apărut construcții noi, mașini și unelte, ramuri anexe. A crescut și numărul vitelor, iar de pe pămîntul lucrat într-un chip nou s-au cules roade cum nu se mai pomeniseră nicicînd prin partea locului. Stoian Petru, președintele colectivei, ajutat de Pavel Molnar, Gheorghe Uza, Iuliu Varga și alți membri ai consiliului de conducere duceau muncă de lămurire printre ceilalți țărani muncitori romîni și maghiari care nu intraseră în colectivă. In anul 1952, s-au înscris în marea gospodărie încă 41 de familii, printre care și cea a lui baci Molnar. Cum s-a hotărît bătrînul Molnar să pășească către viața cea nouă? L-au determinat, de bună seamă, roadele muncii colectiviștilor romîni și maghiari care, lucrînd laolaltă ogoarele fără haturi, sporiseră cu mult rodnicia pămîntului, dar și faptul că Balo Ludovic, chiaburul care încerca să-i învrăjbească pe romîni și maghiari, a fost demascat.

Intr-o zi, brigadierul zootehnic Lucaci Ion și-a dat seama că de la o vreme vacile gospodăriei dau mai puțin lapte. De ce? Pricina a aflat-o fruntașul Ionică Gîrda. Și-a dat seama că vitele se întorceau cam însetate de la fîntîna de la Ripa, unde erau trimise la adăpat. Cercetînd pricina, Gîrda a descoperit că, în fîntîna de la Ripa, Balo Ludovic zvîrlise niște mortăciuni, infectînd apa. Fiind descoperit, chiaburul a dat socoteală în fața legilor pentru fapta lui mîrșavă, iar de atunci baci Molnar și alți cîțiva maghiari din sat, care încă mai credeau în șoaptele lui, au înțeles cine le vrea binele și cine le vrea răul.

Acum, baci Molnar e colectivist și e nespus de fericit. In astă zi, dacă cineva, drumeț pe acele meleaguri, ar poposi la casa lui și l-ar întreba după cine și-a măritat fata, el, gîndindu-se cum l-a păcălit Balo, ar lua-o cu vorba înainte, cum face ades:

— După un colectivist de al nostru. Il cheamă Ionică Gîrda... Și ce dacă-i romîn? Doar dușmanilor nu le place frăția noastră!

Și apoi i-ar povesti baci Molnar cît de bine se împacă în gospodăria colectivă romînii și maghiarii; că rostuirea treburilor o conduce un consiliu format din 3 unguri și 3 romîni, că învrăjbirea în vechea cetate a Mănăsturului a apus pe vecie...

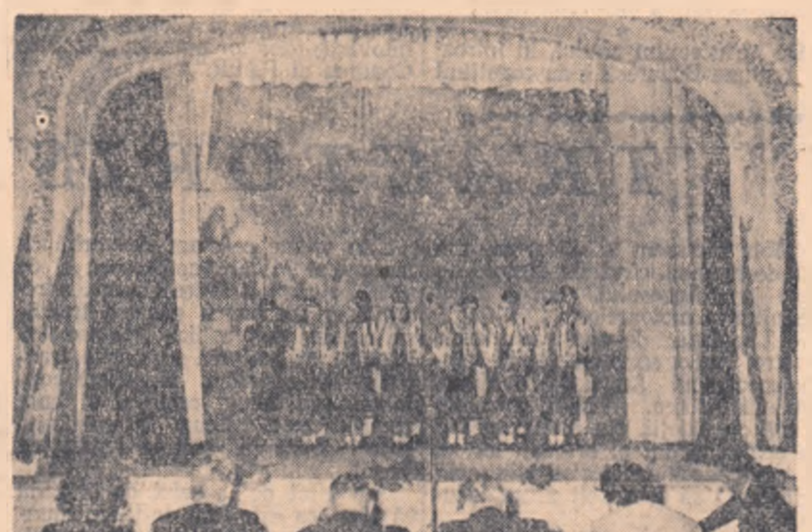
*

...Curge vinul gălbui și cel negru vîrtos și răsună la poalele stîncii Dobra în limba ungară și romînă strigătele iscusit împletite ale rapsozilor populari din Mănăștur închinate partidului, făuritorului rînduielilor bune din zilele noastre, chezaș al frăției dintre toți cei ce muncesc din țara noastră.

GH. JANGOCIU

*

Se întrec în măiestrie artistică

Intrecînd toate celelalte brigăzi artistice din regiunea Iași, brigada artistică de agitație a căminului cultural din comuna Săcuieni, raionul Roman, participă acum la finala pe țară a concursului.

Iată-i pe membrii brigăzii executînd un cîntec pe scena Casei de Cultură a Sindicatelor din Capitală.

Cum trebuie păstrate și folosite nutrețurile însilozate

Pînă acum cîtva timp, în regiunea noastră nu se cunoșteau avantajele mari care pot fi dobîndite prin folosirea nutrețului murat în hrana animalelor și nici nu se știa prea bine cum anume trebuie făcută însilozarea furajelor. Metoda aceasta care dă rezultate remarcabile nu se folosea decît într-o mică măsură, în unele gospodării de stat. Literatura sovietică, precum și schimburile de experiență dintre specialiștii noștri și specialiștii sovietici ne-au dat posibilitatea de a cunoaște în mod amănunțit atît foloasele mari obținute prin aplicarea acestei metode, cît și tehnica avansată utilizată în însilozarea furajelor.

In toamna aceasta, cu ocazia vizitei specialiștilor sovietici la noi în țară, un număr de peste 100 de tehnicieni, crescători de animale și reprezentanți ai organelor de stat din regiunea noastră au avut prilejul de a participa la demonstrația practică privind însilozarea porumbului de la G.A.S. Sînandrei, regiunea Timișoara. La această demonstrație, noi ne-am însușit multe învățăminte prețioase din bogata experiență a specialiștilor sovietici și acest lucru a constituit un puternic imbold pentru aplicarea în viață a metodelor avansate de însilozare și în regiunea noastră. Față de anul trecut, în acest an la noi în regiune s-au însilozat nutrețuri în cantități mult mai mari.

Pentru ca acțiunea aceasta să dea rezultatele așteptate, este necesar, însă, să se dea o deosebită atenție păstrării și folosirii nutrețului murat. Datoria tehnicienilor zootehniști și agronomi este să vegheze ca regulile și principiile de păstrare și folosire a nutrețului murat să fie respectate întocmai, fiindcă orice neglijență în această privință poate pricinui mari pierderi de nutreț. De altfel, noi ne-am convins de acest lucru și din experiența de anul trecut a cîtorva unități agricole din regiunea noastră unde nu s-a acordat atenția cuvenită păstrării sau folosirii nutrețurilor murate. Astfel, la gospodăria colectivă Boca din raionul Strehaia, din pricină că silozul nu a fost acoperit cu un strat gros de pămînt, apa și aerul au putut pătrunde ușor la furaje, stricîndu-se tot nutrețul. Anul acesta, la această gospodărie s-a avut grijă ca stratul de pămînt cu care este acoperit silozul să fie gros de 90—100 cm, iar ori de cîte ori la suprafața silozului s-au ivit crăpături, acestea au fost astupate. Oricare crescător de animale care a însilozat furaje trebuie să supravegheze în mod permanent ca silozul să nu aibă crăpături prin care aerul și apa să pătrundă înăuntru, fiindcă în acest caz nutrețul se alterează. Un siloz îngrijit în bune condiții poate dura timp îndelungat, nutrețul fiind bun de consumat chiar și după 2—3 ani de zile. Nutrețul însilozat la stațiunea de montă din Băilești, de pildă, a putut fi folosit și după doi ani, deoarece însilozarea a fost făcută în bune condiții, iar după însilozare, silozul a fost bine întreținut.

In prezent, în unele gospodării colective a și început să se dea în hrana animalelor nutreț însilozat. Tocmai de aceea, vreau să subliniez că este absolut necesar să se dea o deosebită atenție felului în care se scoate nutrețul din siloz, pentru a se evita pierderile ce pot fi pricinuite prin alterare. La scoaterea nutrețului din siloz, în primul rînd trebuie să se țină seama de construcția silozului respectiv, fiindcă într-un fel se va scoate nutrețul din silozul care are forma rotundă și în alt fel din cel sistem șanț. Acest lucru l-au cunoscut și colectiviștii din Flăminda, raionul Vînju Mare, unde există un siloz în formă rotundă. Ei au procedat bine cînd, acum cîteva zile, desfăcînd silozul, au început să scoată nutrețul pe toată suprafața lui, într-un strat de 5—7 cm grosime, adică în felii tăiate orizontal. De fiecare dată cînd se scoate nutreț pentru a-l da în hrana animalelor, ei acoperă imediat restul de nutreț din siloz cu un carton asfaltat, pe care-l presează bine pe suprafața nutrețului, pentru ca aerul să nu poată pătrunde și să strice furajele.

In gospodăria agricolă colectivă din comuna Cetate, raionul Cujmir, sînt silozuri în formă de șanț. Brigadierul zootehnic de la această gospodărie, Costel Alexandru, i-a învățat bine pe îngrijitorii de animale ca să scoată nutrețul de sus în jos, adică tăindu-l felii, în sens vertical, de la acoperiș pînă la fundul gropii. De asemenea, el le-a arătat că niciodată nu trebuie să descopere șanțul pe o lungime mai mare de 1,5 m, pentru ca nutrețul să fie cît mai puțin în contact cu aerul. Tot el i-a mai îndrumat pe colectiviști ca, atunci cînd scot furajele, să nu răscolească întreaga masă de nutreț, deoarece acesta, venind în contact cu mult aer, se strică repede.

Un alt lucru de care trebuie să țină seama toți crescătorii și îngrijitorii care hrănesc animalele cu nutreț murat este și acela de a nu scoate niciodată din siloz o cantitate mai mare de nutreț decît este necesară animalelor la o singură masă. Dacă se scoate nutreț într-o cantitate mai mare decît este necesar, furajele care nu se consumă imediat, stînd prea mult în contact cu aerul, se alterează, iar dacă sînt folosite mai tîrziu în hrana animalelor, provoacă tulburări digestive și chiar avorturi. De asemenea, dacă pînă la consumare nutrețul murat este ținut cîtva timp (chiar numai o jumătate de oră sau o oră) în grajd, în special în grajdul de vaci, emană un acid care favorizează alterarea laptelui muls. De aceea, nutrețul scos din siloz trebuie consumat imediat de către animale, iar toate resturile rămase în ieslele de hrănire, în vagonete sau în alte mijloace de transportat nutrețul de siloz în grajd, ca și cele rămase pe lopeți, furci, etc., trebuie curățate zilnic.

Sarcina tehnicienilor noștri, atît a celor de la sfaturile populare, cît și a celor de la punctele agricole, este aceea de a lupta neobosit pentru ca toate aceste reguli să fie aplicate în practică de către toți crescătorii de animale. Numai în acest fel se va ajunge ca succesul metodei însilozării nutrețurilor să fie deplin.

Ing. IOAN LUȚAI
referent cu baza furajeră la Direcția agricolă regională Craiova

Creșterea păsărilor ne-a adus mari venituri

In urmă cu doi ani, în gospodăria noastră colectivă, pe lîngă fermele de vaci, porci și oi înființate mai înainte, a fost creată și o fermă pentru creșterea păsărilor de rasă. La început, unii colectiviști nu vedeau cu ochi buni introducerea creșterii păsărilor în gospodăria noastră. „Găinile, spuneau ei, aduc mai multe pagube decît foloase. Cînd dă molima în ele, mor ca muștele. De ce să azvîrlim banii în vînt?"

Dezvoltarea la care a ajuns astăzi creșterea păsărilor în gospodăria noastră colectivă arată însă că acei colectiviști s-au înșelat, susținînd că păsările nu ne aduc foloase însemnate. In prezent, ferma de creștere a păsărilor de rasă cuprinde în total 986 de păsări, din care 380 de rațe Peking, 456 de găini din rasa Leghorn și 150 din rasa Rhode Island.

Desigur că, la început, noi am avut de luptat cu multe greutăți. Era și firesc, fiindcă una-i să crești păsări de rasă de mare productivitate, așa cum începusem noi, și alta-i să crești păsări din acelea obișnuite, care se găsesc în ograda fiecărui țăran muncitor. In primul an după înființarea fermei, din cauză că nu aveam oameni pricepuți în această îndeletnicire și nici construcții potrivite pentru a asigura păsărilor o bună adăpostire, ferma noastră nu a dat rezultatele așteptate. Multe zeci de pui ne-au murit atunci din pricina molimelor. In anul următor, însă, treaba a mers mai bine. Și asta numai datorită îngrijirii și hrănirii atente a puilor și păsărilor de către colectivistele noastre, care acum aveau cunoștințe suficiente în legătură cu creșterea păsărilor, cunoștințe căpătate la cursul zootehnic ținut în iarnă la gospodărie. Mortalitatea la pui a scăzut foarte mult, deoarece s-a asigurat puilor aceeași temperatură atît noaptea, cît și ziua. In ceilalți ani, din cauza frigului, ei erau nevoiți să se îngrămădească și mulți se asfixiau, iar alții mureau din cauză că răceau. Tot pentru a reduce mortalitatea am avut grijă ca după fiecare tain să strîngem tăvile și să le spălăm bine, deoarece puii nu trebuie să mănînce resturi de mîncare alterată, fiindcă acestea le produc diaree.

Invățînd din experiența anilor trecuți, noi am hotărît ca anul acesta să mărim cu mult numărul păsărilor și producția lor de ouă. Așa de pildă, consiliul de conducere a luat din vreme măsuri pentru construirea în atelierele gospodăriei a trei incubatoare cu o capacitate de 450 de ouă fiecare. Cu ajutorul acestor incubatoare, am scos 560 de boboci de rață și 1826 de pui de găină. Puii obținuți prin clocire artificială i-am crescut în puernițe separate pînă la vîrsta de 3 săptămîni. O deosebită atenție am dat noi alimentației puilor. Astfel, încă din primele zile ale vieții lor, i-am hrănit cu păsat format din uruială fină de porumb, grîu, orz, ovăz și mei. Pe lîngă acestea, le-am mai dat zilnic brînză de vacă proaspătă, lapte degresat, morcov ras și verdețuri.

Ingrijiți în felul acesta, puii au crescut viguroși și sănătoși, procentul de mortalitate fiind cu totul neînsemnat.

Strădania noastră în creșterea puilor ne-a fost răsplătită din plin prin veniturile pe care le-am dobîndit de pe urma valorificării unui mare număr din ei. Din cei 1826 de pui de găină, 420 de bucăți i-am oprit ca matcă în fermă, 250 i-am vîndut gospodăriei colective din comuna Castelu, 300 la aceea din satul Cuza Vodă, iar restul, i-am valorificat pe piață. In total, de pe urma valorificării puilor de găină am realizat un venit bănesc de peste 26.000 lei.

Succese deosebite am obținut și în sporirea producției de ouă a păsărilor din ferma noastră. Din broșuri și reviste, noi am învățat că producția de ouă a păsărilor domestice, compoziția și calitățile de incubație ale ouălor depind în mare măsură de alimentație. De aceea, am căutat, pe cît ne-a fost posibil, ca, în perioada ouatului, găinile să primească o hrană formată din nutrețuri variate ca: uruială de porumb și orz, tărîțe de grîu, porumb și orz boabe, multă verdeață, cretă furajeră, sare de bucătărie. Hrănindu-le astfel, de la cele 220 de găini ouătoare am obținut în unele zile și cîte 150 de ouă. Cu totul, pînă la 1 noiembrie, am obținut peste 36.000 de ouă, ceea ce ar veni cam 164 de ouă de la fiecare găină.

In vederea asigurării unei producții ridicate de ouă și în timpul iernii, am luat încă de pe acum măsuri pentru amenajarea cotețelor cu sobe și am pardosit podelele de ciment cu scînduri.

SIMA TEREZA
crescătoare de păsări la gospodăria colectivă din satul Nisipari

Expoziția agricolă regională de la Cluj

De cîteva zile, s-a deschis la Cluj expoziția agricolă regională. Aici pot fi văzute produse ale gospodăriei agricole de stat Cămărașa, care a obținut anul acesta la hectar 3.300 kg de orz de toamnă din soiul Cenad 396, ale gospodăriei agricole de stat Cojocna, care a realizat o producție de 4.050 kg de porumb știuleți la hectar etc. Graficele expuse oglindesc creșterea producției de cereale la gospodăriile agricole de stat din regiune, în acest an, față de anul 1954.

Pavilioanele expoziției înfățișează și realizările obținute în regiunea Cluj în dezvoltarea pomiculturii, viticulturii și legumiculturii.

Să pregătim temeinic acțiunea de împărțire a veniturilor în gospodăriile colective

Potrivit prevederilor statutului model al gospodăriei colective, membrii acesteia primesc imediat după recoltare un avans de pînă la 40 la sută din producția de cereale rămasă după achitarea obligațiilor față de stat și constituirea fondurilor statutare, iar restul se distribuie la sfîrșitul anului în raport cu zilele-muncă făcute de fiecare.

Impărțirea veniturilor este un eveniment de mare însemnătate economică și politică în viața satului în general și a gospodăriei colective în special. Cu acest prilej, gospodăria colectivă își face un prim bilanț al activității economice din anul ce se termină. Astfel, se vor putea cunoaște complet roadele muncii unite și organizate depusă de colectiviști în timp de un an, roade concretizate în produse și bani, se va putea vedea care culturi și ce ramuri de producție au fost mai rentabile, stabilindu-se totodată mărimea valorii unei zile-muncă.

Cu ocazia împărțirii veniturilor, se va confirma încă o dată cu deosebită putere superioritatea marii gospodării agricole socialiste față de mica gospodărie țărănească individuală. Acum, cînd colectiviștii harnici vor duce acasă veniturile mari dobîndite de pe urma muncii depuse peste an, fiecare țăran muncitor poate vedea cu proprii săi ochi foloasele care le aduce munca în gospodăria colectivă, unde pămîntul este lucrat în comun, cu ajutorul mașinilor și tractoarelor și după știința agrotehnică. Aceasta va contribui la convingerea unui cît mai mare număr de țărani muncitori de a păși cu încredere pe făgașul muncii în comun, înscriindu-se în gospodăriile colective și în întovărășirile agricole existente, ori alcătuind noi unități de acest fel.

Ținînd seama de importanța politico-economică a împărțirii veniturilor în gospodăriile colective trebuie luate din vreme o serie de măsuri pentru pregătirea temeinică a acestei acțiuni. In acest scop, sarcini importante revin conducerilor gospodăriilor colective. Acestea au datoria ca, pe baza unui plan concret de muncă, să îndrume și să mobilizeze pe colectiviști, astfel încît aceștia, folosind din plin fiecare oră bună de lucru, să termine în cît mai scurt timp toate lucrările agricole de toamnă și îndeosebi recoltarea și depozitarea produselor. Este de la sine înțeles că, acolo unde întreaga recoltă a culturilor de toamnă nu va fi strînsă și depozitată în bune condiții, nu se va putea trece la împărțirea veniturilor.

Consiliul de conducere trebuie ca de pe acum să controleze dacă au fost achitate toate obligațiile față de stat, plata pentru lucrările făcute de S.M.T., ratele din împrumuturile ridicate de la bancă etc. Este bine ca pentru fiecare sector mai important din gospodărie să se repartizeze cîte un membru al consiliului care să răspundă de îndeplinirea sarcinilor de plan.

Consiliul de conducere trebuie să ceară contabilului gospodăriei ca într-o ședință să-i prezinte situația cu înregistrările contabile, evidența zilelor-muncă, să arate dacă toți debitorii au fost încasați etc. In această perioadă de pregătire a împărțirii veniturilor, președintele și contabilul trebuie să controleze încă o dată pe teren cum trec brigadierii zilele-muncă în fișele de evidență, cum păstrează magazionerul produsele, să participe la recepționarea muncilor efectuate de brigăzi și echipe.

Colectiviștii trebuie îndrumați să confrunte zilele-muncă trecute în cărțile lor de muncă de către brigadier cu zilele-muncă afișate la sediul gospodăriei colective din 15 în 15 zile. Acest lucru este foarte important pentru întărirea democrației interne în gospodăriile colective. Fiecare membru are dreptul să se intereseze de întreaga activitate economică a gospodăriei și să controleze felul cum i s-au socotit zilele-muncă.

Membrii consiliului de conducere ai gospodăriei colective trebuie să se îngrijească din timp de procurarea cîntarelor pentru ca repartizarea produselor cuvenite colectiviștilor să fie cît mai justă și exactă.

Un exemplu pilduitor de buna organizare a evidenței contabile găsim la gospodăria colectivă „Al. Petofi" din comuna Plăești, raionul Turda. Aici, președintele și contabilul s-au îngrijit îndeaproape de introducerea unei stricte evidențe a zilelor-muncă, a banilor, a avansurilor eliberate mai înainte etc. Datorită faptului că s-a ținut o evidență precisă pe culturi, brigăzi și echipe, conform recomandărilor din H.C.M. nr. 141 din 1953, în această gospodărie, brigăzilor și echipelor care au depășit producția medie pe gospodărie la diferite culturi li se vor socoti în plus un număr de zile-muncă.

Comisia de revizie, ca organ de control al activității gospodăriei colective, trebuie să supravegheze îndeaproape ca împărțirea veniturilor la sfîrșitul anului să se facă în strictă conformitate cu prevederile statutului model. Pentru aceasta, însă, este absolut necesar ca la sediul gospodăriei să se afișeze regulat zilele-muncă efectuate de membri, de personalul administrativ și de conducere, să se țină o evidență precisă la magazii pentru toate produsele sau materialele care intră sau ies din gospodărie, precum și a banilor aflați în casa gospodăriei. Comisia de revizie nu trebuie să admită eliberarea veniturilor în mod individual pe bază de chitanță. Ea se va îngriji, de asemenea, ca socotitorul gospodăriei să pregătească din timp borderourile de eliberare definitivă a produselor și banilor, ușurînd astfel munca la sfîrșitul anului și evitînd greșeli ce s-ar putea face în cazul cînd aceste lucrări s-ar aglomera și efectua în grabă.

Este bine ca în fiecare gospodărie colectivă să se ia de pe acum măsurile necesare pentru întocmirea dării de seamă care va fi prezentată colectiviștilor cu prilejul împărțirii veniturilor. Contabilul trebuie să se preocupe din timp de strîngerea datelor necesare pentru completarea tabelelor din darea de seamă anuală. Deoarece repartizarea definitivă a veniturilor în natură și bani se face la sfîrșitul anului, pe baza datelor înscrise în darea de seamă anuală încheiată la 31 decembrie, președintele și contabilul, ajutați de consiliul de conducere și organele raionale de îndrumare, vor începe să completeze în creion darea de seamă anuală, folosind în acest scop datele din registre.

O mare atenție trebuie să dea conducerile gospodăriilor colective completării fondurilor prevăzute de statutul model. La acest capitol de bază al activității economice a gospodăriilor colective, s-au făcut și continuă încă să se săvîrșească abateri, încălcîndu-se prevederile statutare. Așa, de pildă, în anii trecuți, la gospodăria colectivă din comuna Ciocănești, regiunea Pitești, precum și la altele, toate veniturile realizate în cursul anului au fost împărțite între colectiviști pentru zilele-muncă efectuate fără a se reține partea prevăzută și necesară pentru mărirea fondului de bază. O asemenea practică face ca gospodăria colectivă să bată pasul pe loc, să nu poată lărgi producția și dezvolta avuția obștească. Ca urmare, nici veniturile personale ale colectiviștilor nu pot să crească.

Dar nici metoda pe care o folosesc unele gospodării de a repartiza toate veniturile bănești numai pentru investiții nu este justă. Aceste gospodării nu țin seama de nevoile colectiviștilor cărora, așa cum prevede statutul model, trebuie să li se distribuie o parte din veniturile realizate de gospodărie. In mod cu totul greșit s-a procedat anul trecut, de exemplu, la gospodăria colectivă din comuna Păstrăveni, regiunea Bacău, unde s-au reținut peste 44 la sută din veniturile bănești pentru fondul de bază.

Pentru împărțirea produselor la zilele-muncă, consiliul de conducere și contabilul gospodăriei colective întocmesc și prezintă spre aprobare adunării generale a membrilor o situație a repartizării veniturilor în natură pe întreg anul. In situație se trec toate produsele vegetale și animale care se repartizează pe zile-muncă, obținute de la culturile și fermele gospodăriei colective. Toate veniturile se împart membrilor pe bază de borderouri întocmite pentru fiecare produs în parte și bani după zilele-muncă efectuate de la începutul anului pînă la 31 decembrie.

Organele agricole regionale și raionale au datoria de a pune în centrul activității lor îndrumarea și sprijinirea gospodăriilor colective pentru pregătirea și organizarea temeinică a repartizării veniturilor și pentru popularizarea succeselor obținute de gospodăriile colective.

Consiliile de conducere trebuie sprijinite să organizeze cît mai bine desfășurarea adunărilor generale în care se va aproba împărțirea veniturilor la sfîrșitul anului. Impărțirea veniturilor trebuie să se desfășoare într-un cadru sărbătoresc, în prezența tuturor colectiviștilor și a familiilor lor, precum și a țăranilor muncitori individuali din comună și din împrejurimi. In felul acesta, sărbătoarea împărțirii veniturilor va constitui un bun prilej de popularizare a succeselor gospodăriei, un puternic mijloc de atragere a țăranilor muncitori pe calea gospodăriei colective, singura cale care asigură țărănimii muncitoare o viață îmbelșugată și fericită.

SILVIU IMBERG
Direcția generală a organizării și îndrumării gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Pentru îndeplinirea planului de construcţii în regiunea Oradea

In regiunea Oradea, ca de altfel în toate regiunile ţării, au fost ridicate în ultimii ani numeroase construcţii pentru agricultură: ateliere mecanice, cluburi, case de locuit, grajduri pentru animale etc. Numai în anul acesta, de pildă, în regiunea Oradea s-au construit sau sînt în curs de construire peste 250 de diferite construcţii agricole.

Acolo unde unităţile constructoare şi cele beneficiare au acordat atenţia cuvenită lucrărilor de construcţii, acestea au fost făcute la timp şi de bună calitate. Pe unele şantiere, însă, unităţile constructoare şi cele beneficiare nu s-au preocupat temeinic de organizarea locului de muncă, de aprovizionarea şantierelor cu materiale de construcţii etc. Din această cauză, pe şantierele respective lucrările de construcţii sînt mult rămase în urmă.

In cele ce urmează, redăm constatările făcute de redactorii ziarului nostru cu prilejul unui raid întreprins pe cîteva şantiere de construcţii din regiunea Oradea.

Prin folosirea resurselor locale

In 1950, la înfiinţarea gospodăriei lor, colectiviştii din Batăr nu aveau ca proprietate obştească nici o clădire. Muncind cu hărnicie şi folosind cu chibzuială creditele acordate de stat, ei au reuşit ca în scurt timp să-şi sporească avutul obştesc, să ridice an de an noi construcţii: grajduri, pătule, magazii sau ateliere.

Şi în anul acesta, gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou" din Batăr s-a situat printre gospodăriile colective din regiune care au executat un mare volum de lucrări de construcţii, terminîndu-le şi dîndu-le în folosinţă înainte de timpul stabilit de adunarea generală. Acest lucru a fost posibil datorită spiritului gospodăresc de care au dat dovadă membrii consiliului de conducere, în frunte cu tov. preşedinte Cîrtea Vasile. In acest an, colectiviştii din Batăr au construit o maternitate pentru 100 de scroafe, un atelier de fierărie şi rotărie, un pătul pentru porumb cu o capacitate de 11 tone, 3 silozuri, o remiză pentru maşini, un atelier pentru gater şi un garaj.

Pentru a ieftini preţul de cost al acestor construcţii, colectiviştii au fabricat cu posibilităţile existente 78.000 de bucăţi de cărămidă, pe care au ars-o cu paie din gospodărie, realizînd o economie de 27.000 lei faţă de preţul la care ar fi cumpărat-o. In afară de aceasta, ei au mai făcut 24.000 de bucăţi de chirpici. Tot cu mijloace proprii, au transportat peste 250 m.c. de balast necesar construcţiilor. Valoarea economiilor realizate la construcţiile din acest an prin folosirea resurselor locale este de peste 50.000 lei.

„INOVAŢII"...

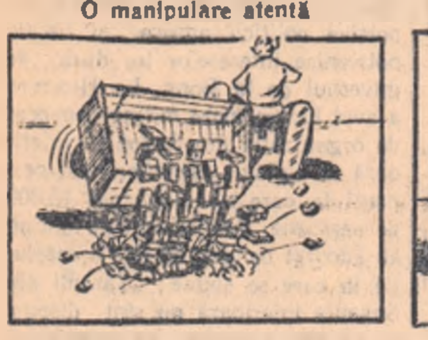
De curînd, în gara Cefa au fost aduse 140.000 cărămizi destinate construirii locuinţelor individuale pentru 13 mecanizatori de la S.M.T.-ul din comună. Datorită neglijenţei cu care a fost manipulată, pe şantierul de construcţie cărămida a ajuns spartă şi neutilizabilă, în procent de 70 la sută.

O manipulare atentă

Un transport rapid

O nouă metodă de descărcare.

— Ce mai facem cu ea acum?
— O cernem şi o întrebuinţăm ca nisip!

Cauze obiective sau nepăsare?

Pentru a crea condiţii din cele mai bune adăpostirii reproducătorilor de la staţiunea de montă din comuna Brusturi, raionul Marghita, direcţia agricolă regională Oradea a repartizat staţiunii în acest an fondurile necesare construirii unui grajd pentru 10 tauri.

Lucrarea a fost contractată încă la începutul anului cu Trustul regional de construcţii locale Oradea, care trebuia să termine grajdul pînă la 10 octombrie a.c. Conducerea acestei întreprinderi: — director tov. A. Vakares — avea datoria să ia din timp toate măsurile pentru organizarea şantierului şi transportul materialelor necesare construcţiei.

Cu toate insistentele beneficiarului, T.R.C.L. Oradea n-a început nici pînă azi această lucrare. Cauza „principală" a neînceperii lucrării — după cum susţine conducerea Trustului regional de construcţii — o constituie imposibilitatea transportării materialelor, în special a cărămizilor, din pricina drumului noroios.

Pentru rezolvarea acestei probleme, comitetul executiv al sfatului comunal Brusturi a hotărît să sprijine T.R.C.L.-ul, oferindu-se să-i împrumute pînă în primăvară cărămizile necesare construcţiei. De asemenea, s-a angajat să transporte cu atelajele din comună piatra necesară pentru fundaţie. Cu toate acestea, T.R.C.L. Oradea tărăgănează începerea lucrării.

Una caldă, două reci...

■ Membrii gospodăriilor agricole colective din raionul Săcuieni au construit în acest an adăposturi pentru animale şi pentru uneltele agricole, magazii de cereale etc., pe o suprafaţă de 4.925 m.p.

■ Cei şase salariaţi de la Trustul regional Gostat Oradea care au primit credite de la stat în vederea construirii de locuinţe personale, pentru a le termina de clădit, au reţinut materialele de construcţii repartizate muncitorilor de la G.A.S. Salonta. Vorba ceea: „Leul îşi face partea".

● Intreprinderea „Dimitrov" din Oradea — director tov. Pusztai — trebuia să livreze pentru construcţiile de locuinţe personale ale muncitorilor din S.M.T. 30.000 de bucăţi de ţiglă. Din acestea, de abia a livrat 1.000 de bucăţi. Dar şi cantitatea livrată este cu totul necorespunzătoare, ţiglele fiind strîmbe şi sparte. Văzînd aceasta, mecanizatorii de la S.M.T. Episcopia Bihorului au adresat întreprinderii „Dimitrov" o cerere: lor să li se livreze ţigla de pe acoperişul fabricii respective, iar cu cea trimisă lor să fie acoperită în schimb întreprinderea... Rămîne de văzut dacă tovarăşii de la întreprinderea „Dimitrov" vor fi de acord...

Care mai de care...

In acest an, în cadrul gospodăriei agricole de stat Salonta, lucrările de construcţii sînt făcute de două întreprinderi constructoare: I.S.L.I.F. Oradea şi Trustul nr. 15 Beiuş.

La timp — da, dar calitate — ba

7 locuinţe cu cîte două apartamente, 3 saivane, unul pentru 500 de oi şi două pentru 1.000 de oi fiecare, un grajd pentru tineretul taurin — începute din anul trecut — le-a avut de terminat şantierul I.S.L.I.F. (şef de şantier ing. Mihai Csaky). Deşi aceste construcţii au fost terminate în termenul stabilit, calitatea lor lasă foarte mult de dorit. Aşa, de pildă, în loc să fie folosit stufuul repartizat, acoperişul saivanelor a fost făcut în mare parte din paie de orez putrede. De asemenea, folosind materiale necorespunzătoare, ca sîrmă neagră pentru legatul paielor pe acoperiş, şipci de grosime mai mică decît cea planificată, acoperişurile au început de pe acum să se deterioreze.

La aceste lipsuri se mai adaugă şi proasta amplasare a construcţiilor, amplasare făcută de inginerii constructori de la I.P.C.A. Astfel, saivanul de la secţia Birobania a fost amplasat într-o depresiune, din care cauză, pe vreme de ploaie, apa băltește în el. Tot din cauza nepăsării celor de la I.P.C.A., proiectele de lucrări au fost superficial întocmite. De exemplu, la grajdul de tineret, sistemul de ventilaţie este necorespunzător, paturile sînt prea scurte, iar barele de fier unde se leagă animalele sînt prea depărtate de igheab.

Cu viteza melcului...

...Işi execută lucrările de construcţii, pe care le-a început încă din luna mai, şantierul 6 din cadrul Trustului 15 de construcţii din Beiuş. Datorită ritmului încetinit cu care se desfăşoară lucrările pe acest şantier, din planul valoric de 1.670.000 lei de abia au fost realizate, pînă la 1 noiembrie, lucrări în valoare de 622.000 lei.

In curînd, mecanizatorii din gospodăria de stat Salonta vor termina lucrările în cîmp, după care vor trece la pregătirea tractoarelor pentru campania de primăvară. In acest scop, ei au nevoie de atelierul mecanic pe care conducerea şantierului — şef ing. Gh. Rezmuaş — are obligaţia de a-l termina şi da în folosinţă în cel mai scurt timp.

Răspuns cititorilor

Ce avantaje au crescătorii de oi care încheie contracte cu statul pentru a livra lînă

Unităţile D.C.A. din Ministerul Industriei Uşoare au început în toată ţara contractarea lînei de oaie din producţia anului viitor.

Dornici să încheie asemenea contracte, mai mulţi cititori ai ziarului nostru s-au adresat redacţiei, cerînd unele lămuriri cu privire la condiţiile de contractare şi avantajele crescătorilor de oi care încheie contracte.

Aşa cum prevede Hotărîrea Consiliului de Miniştri şi a C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătăţirea sistemului de contractare şi achiziţie de animale, păsări şi produse animale, prin sistemul de contractare a lînei se urmăreşte atît aprovizionarea industriei noastre textile cu cît mai mari cantităţi de lînă, cît şi stimularea producătorilor agricoli în vederea creşterii unui număr mare de oi cu lînă fină şi semifină.

Incheierea contractelor cu producătorii agricoli se face de către unităţile permanente raionale sau subsecţiile D.C.A. In această perioadă, delegaţi ai D.C.A. vor vizita toate comunele în vederea încheierii de contracte cu producătorii agricoli.

Producătorii care încheie contracte se vor bucura de următoarele avantaje: preţurile de contractare depind de calitatea lînei. Astfel, lîna merinos se va plăti 60 lei kg., cea spancă 50 lei kg. iar cea ţigaie, 44 lei kg. Gospodăriile colective vor primi preţuri majorate cu 10 la sută. O dată cu încheierea contractelor, producătorii primesc un avans de 20 la sută din valoarea lînei contractate. Restul de 80 la sută se achită de către organele de contractare în momentul predării lînei.

In afară de acestea, producătorii care încheie contracte pentru livrare de lînă vor beneficia şi de alte avantaje. Aşa, de pildă, pentru fiecare oaie merinos sau spancă de la care se angajează prin contract să livreze peste 2.500 kg de lînă, producătorul va fi scutit de cota obligatorie de lînă şi lapte. Totodată, potrivit Hotărîrii guvernului şi partidului cu privire la îmbunătăţirea condiţiilor de contractare şi achiziţie de animale şi produse animale, comitetele executive ale sfaturilor populare sînt obligate să asigure cu precădere păşuni pentru oile a căror lînă a fost contractată.

După predarea lînei contractate, producătorii agricoli, pe baza unei adeverinţe de la D.C.A., au dreptul să-şi procure o serie de mărfuri prin comerţul de întîmpinare. Astfel, ei vor putea cumpăra la preţ de stat fire de bumbac, ţiglă profilată, tablă neagră şi galvanizată, cherestea răşinoasă, sodă caustică etc. Gospodăriile agricole colective au dreptul de a cumpăra, pe lîngă alte produse industriale, şi autocamioane.

De asemenea, contractanţii mai pot cumpăra, în cadrul comerţului de întîmpinare, cu o reducere de preţ de 10—20 la sută, o serie de mărfuri de larg consum şi anume: sibir, lodene, covercot, sandale populare din cauciuc etc.

Fruntaş la valorificări

Sub razele calde ale soarelui, iarna îşi dăduse ultima suflare, îngropîndu-şi stihiile prin rîpi şi prin ponoare.

Vîntul subţire ca borangicul, răsfirat pe ogoare, înfiora coamele brazdelor răsturnate din toamnă. Cei mai harnici din sat terminaseră de însămînţat primele culturi şi ieşiseră la semănatul porumbului.

— Nu-i prea devreme să semeni porumbul? l-a întrebat Ion M. Vladu din Amărăştii de Jos pe unchiul său Ştefan M. Fîrănescu.

Ştefan l-a privit mirat:

— Cum să fie devreme, Ioane? N-ai fost duminică la cămin, cînd a vorbit agronomul? Pămîntul, la un lat de palmă adîncime, are 8—10 grade de căldură. Asta înseamnă c-a sosit timpul pentru semănat.

Tîrziu după aceea, a semănat porumbul şi Ion M. Vladu. Pe ogorul lui Fîrănescu, porumbul semănat la timp şi prăşit de trei ori creştea văzînd cu ochii.

Toamna, la recoltat, Ştefan Fîrănescu a strîns de pe un hectar peste 2.800 kg de boabe, cîtă vreme nepotu-său Ion n-a cules nici pe jumătate. A văzut atunci şi Ion şi alţii ca el, cît este de important să-ţi lucrezi pămîntul după regulile ştiinţei.

Am stat în una din zilele trecute de vorbă cu Ştefan Fîrănescu. El mi-a vorbit de întîmplarea cu nepotu-său. Şi aşa, din vorbă în vorbă, m-a chemat să-mi arate o parte din rodul muncii sale.

Am intrat într-o magazie din ograda sa şi am privit atent. Erau, nu-i vorbă, destule cereale, grîu, porumb, floarea-soarelui, dar nu atît pe cît mă aşteptam.

Ştefan a prins din ochi mirarea mea şi mi-a răspuns cu o zicală: „Ştii, că nu se poate să ai şi varză unsă, şi slănină în pod". Inainte vreme, credeam că se poate face lucrul acesta. Voiam să-mi fac o casă, dar nu mă induram nici de rodul cules.

— Ce să mai aştepţi, măi Fănică? mi-a spus într-o zi preşedintele cooperativei, care mi-e vecin. Casa nu se face cu coji de nuci. Incepe de strînge materialele de pe acum. Cînd vei începe să clădeşti, le vei avea la îndemînă şi să vezi ce repede merge treaba.

L-am ascultat şi nu-mi pare rău. Am dus la cooperativă patru care cu porumb şi priveşte ce am luat: peste o mie de ţigle mari, 150 de coale de tablă galvanizată, un metru cub de cherestea, 1000 kg de var, pe care l-am stins, cuie şi alte materiale. Cînd le văd colea adunate, parcă şi văd casa ridicîndu-se — spuse el vesel.

Privindu-l, mi-am amintit de placa roşie pe care sfatul popular i-a bătut-o la poartă. Scria pe ea: „Fruntaş la valorificări prin cooperativă".

Cînd i-am vorbit despre această cinstire ce i se făcuse, a zîmbit şi mi-a spus, căutînd parcă să mă lămurească mai bine:

— Mă uit la materialele astea şi mă gîndesc că-i truda muncitorilor din fabrici. Ei mi le-au trimis mie prin cooperativă, ca să-mi fac casa cu ele. Iată de ce, cînd privesc placa roşie de la poarta mea, sînt tare bucuros. Mă bucur că şi eu le-am putut trimite din roadele muncii mele.

Se lăsa uşor umbra înserării peste satul Amărăştii de Jos. Pe Ştefan M. Fîrănescu l-am lăsat în pragul porţii. Mi l-am imaginat atunci în faţa porţii unei case noi, cu acoperişul roşu de ţiglă şi igheaburi argintii din tablă galvanizată.

I. TERBESCU

Un vrednic şi priceput viticultor

Despre hărnicia şi priceperea viticultorului Mihail Z. Neagu din Ostrov, regiunea Constanţa, vorbesc nu numai ţăranii muncitori din această comună, ci şi podgorenii din satele vecine.

Incă din tinereţe, Mihail Z. Neagu a îndrăgit munca de podgorean, fiind an de an un exemplu pentru ceilalţi viticultori. Nu mai departe decît în anul 1954, de pildă, el a obţinut, de pe suprafaţa de 3.000 m.p. plantată cu viţă de vie, o recoltă de 8.100 kg de struguri, ceea ce înseamnă 27.000 kg de struguri la ha. Anul acesta, iscusitul podgorean a reuşit să obţină o producţie de 27.880 kg de struguri la ha, datorită aplicării cu stricteţe a regulilor agrotehnice. In toamna trecută, el a îngropat total viţa de vie, pentru ca să nu îngheţe în timpul iernii. In primăvară, a dezgropat-o la vreme şi a aplicat o tăiere moldovenească, lăsînd 5—6 cornani cu verigi de rod (coarde şi cepi), iar la baza butucului a lăsat, de asemenea, cepi de înlocuire.

O deosebită atenţie a dat apoi lucrărilor de întreţinere a viţei de vie, făcînd sapa mare, iar în tot timpul verii, a aplicat 4 praşile superficiale. După fiecare praşilă, a avut grijă să facă şi nivelarea terenului.

Coardele fiecărui butuc le-a susţinut pe cîte 6—8 araci. Deoarece în acest an, din cauza umezelii prea mari exista pericolul ca viţa să fie atacată de mană, Mihail Z. Neagu a executat 6 stropiri cu zeama bordeleză în concentraţie de 0,4—1 la sută. De asemenea, după culesul strugurilor, a făcut cu multă grijă vinificarea, prelucrînd numai struguri sănătoşi. In felul acesta, a reuşit să obţină un vin de bună calitate, cu o tărie alcoolică de 10 grade.

Dar, pe lîngă că este un podgorean priceput, Mihail Z. Neagu constituie o pildă pentru ceilalţi viticultori şi prin faptul că se achită în mod conştiincios de îndatoririle faţă de stat. Anul acesta, el a fost primul viticultor din comună care a contractat cu întreprinderea vin-alcool o cantitate de 2.500 kg de struguri.

ING. VIRGINIA GIUGLEA
punctul agricol Ostrov, regiunea Constanţa

La G. A. S. Dîlga

Lucrările în vie au fost terminate complet

La secţia viticolă a gospodăriei agricole de stat Dîlga, regiunea Bucureşti, munca n-a mai contenit în ultimele săptămîni. De îndată ce s-a terminat recoltarea strugurilor şi vinificaţia, muncitorii au trecut la executarea lucrărilor menite să asigure buna păstrare a viţei de vie în timpul iernii.

Suprafaţa ocupată de viţa de vie la secţia Lehliu nu este prea mare: 32,5 ha. Datorită volumului mare de lucrări care cuprindeau recoltatul culturilor de toamnă, însămînţatul şi executarea arăturilor adînci, munca în sectorul viticol urma să se prelungească pînă la căderea zăpezii. Pentru a nu ajunge în această situaţie, conducerea secţiei s-a îngrijit din vreme să asigure braţele de muncă necesare, angajînd 80 de muncitori zilieri. In acest fel, paralel cu celelalte munci, s-au putut executa la timp şi arăturile, tăierile de uşurare, muşuroitul şi îngropatul viţei de vie.

Lucrînd sub conducerea şefilor de echipă Ion Brînză, Mihai Enache şi Ion Ghetoiu, s-a reuşit ca pînă la 20 noiembrie, întreaga suprafaţă să fie arată şi îngrăşată cu gunoi de grajd bine putrezit. Tractoarele fiind ocupate cu executarea arăturilor adînci, pentru aceste lucrări au fost folosite atelaje cu tracţiune animală. Muncind cu sîrg, însă, mulţi muncitori, printre care Vasile Costea, Alexandru Cioc şi alţii, au reuşit să facă zilnic cîte 7000 m.p. de arătură. De asemenea, mulţi muncitori care au lucrat la tăierile de uşurare şi îngropatul viţei au depăşit norma (0,7 ha în loc de 0,5 ha).

In prezent, lucrările din sectorul viticol al gospodăriei de stat Dîlga sînt terminate.

GH. LEU

Mai multă atenţie păstrării vinurilor

Anul acesta, din lipsă de spaţiu, o bună parte din vinurile întreprinderii vin-alcool din Craiova sînt depozitate în cramele unor gospodării agricole de stat ca Vîrtoape (secţia Pieniţa) şi Segarcea (secţia II vii). In aceleaşi crame, se află şi vinurile gospodăriilor respective. Era de aşteptat ca atît gospodăriile de stat, cît şi întreprinderea vin-alcool, să acorde aceeaşi atenţie îngrijirii vinurilor, astfel încît acestea, atunci cînd vor fi date în consum, să fie de o calitate cît mai bună.

Cu totul altfel însă stau lucrurile. Pe cînd vinurile gospodăriilor de stat sînt întreţinute bine, cele ale unităţii vin-alcool Craiova, din lipsa de preocupare a personalului acestei unităţi, au ajuns să-şi piardă simţitor calitatea. La gospodăria de stat Segarcea, de pildă, datorită faptului că tovarăşii de la întreprinderea vin-alcool n-au pregătit vasele cum trebuie şi n-au umplut la timp butoaiele şi cisternele după ce mustul a fiert, vinul a început a se oţeti şi a prins floare. S-a creat deci un pericol ca şi vinurile gospodăriei de stat depozitate în aceleaşi crame cu ale întreprinderii vin-alcool să-şi piardă astfel calitatea. Pentru a se evita acest lucru, este necesar să nu se folosească vasele în care a fost vin oţetit şi cu floare şi nici să se manipuleze cu utilajul folosit la vinurile bolnave.

Deoarece, datorită neglijenţei personalului întreprinderii vin-alcool Craiova cîteva vagoane de vin au prins să se strice, socotim că organele Ministerului Industriei Alimentare trebuie să cerceteze cît mai degrabă şi la faţa locului situaţia şi să ia măsuri aspre pentru sancţionarea celor vinovaţi, care n-au respectat comunicatul dat de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, împreună cu Ministerul Industriei Alimentare, cu privire la îngrijirea vinului nou.

Ing. Iordache Dobrescu
corespondent

Timpul probabil pentru zilele de 26, 27 şi 28 noiembrie 1955

Vremea se prevede a fi închisă şi umedă, cu precipitaţii sub formă de ploaie şi lapoviţă la început apoi ninsoare.

Vînt tare din sectorul nordvestic. Temperatura în scădere treptată, noaptea va coborî între 0° şi —8°, iar ziua va urca între —2° şi +6°. La sfîrşitul intervalului răcire mai accentuată în jumătatea de nord-vest a ţării. In munţi va continua să ningă şi să viscolească.

Partidul — organizatorul şi conducătorul alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare

(I)

Peste puţin timp, la 23 decembrie, va avea loc Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, eveniment de seamă în viaţa partidului nostru şi a întregului popor muncitor. Oamenii muncii din patria noastră întîmpină Congresul partidului cu noi şi însemnate victorii în lupta pentru construirea socialismului şi apărarea păcii.

Indeplinirea cu succes a primului nostru plan cincinal în principalele ramuri industriale, realizarea în anul acesta a 11 milioane tone de cereale dovedeşte fără putinţă de tăgadă avîntul şi entuziasmul cu care clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare întregul popor muncitor întîmpină cel de al doilea Congres al partidului. Succesele uriaşe obţinute de poporul nostru în construirea socialismului sînt rod al politicii înţelepte a partidului. Partidul Muncitoresc Romîn, călăuzindu-se după învăţătura marxist-leninistă şi aplicînd experienţa P.C.U.S., a organizat alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, făurind acea forţă socială în stare să lichideze capitalismul şi să construiască o societate nouă superioară, societatea socialistă.

Veacuri de-a rîndul, poporul nostru a luptat pentru libertate socială şi naţională, pentru o viaţă mai luminoasă şi un trai mai omenesc. Istoria ţării noastre a fost străbătută de focul frămîntărilor şi răscoalelor ţărăneşti împotriva jugului claselor exploatatoare. Incă din veacurile îndepărtate, revolta poporului a răbufnit în răscoala de la Bobîlna, răscoala iobagilor romîni şi maghiari condusă de Gheorghe Doja, precum şi în răscoalele conduse de Horia, Cloşca şi Crişan în Transilvania şi de Tudor Vladimirescu în Oltenia şi Muntenia.

Pătrunderea capitalismului la sate, împletirea exploatării capitaliste cu cele mai înapoiate forme ale exploatării feudale au înteţit şi mai mult lupta ţărănimii pentru înlăturarea secularului jug al exploatării. O dată cu dezvoltarea capitalismului în ţara noastră, ţărănimea nu mai era însă singura clasă asuprită, singura clasă interesată în înlăturarea exploatării, ci, alături de ea, s-a ridicat proletariatul, clasa cea mai revoluţionară a societăţii, singura în stare să conducă pe toţi asupriţii în lupta pentru înlăturarea oricărei exploatări a omului de către om.

Un timp îndelungat, însă, muncitorii şi ţăranii nu au fost uniţi în lupta împotriva exploatării capitaliste şi moşiereşti. Această situaţie se datora faptului că în conducerea mişcării muncitoreşti existau o serie de elemente oportuniste, trădătoare, care nu vedeau necesitatea alianţei proletariatului cu ţărănimea, care nu vedeau în ţărănimea muncitoare aliatul de nădejde al clasei muncitoare, deşi muncitorii înaintaţi au încurajat ţărănimea în timpul răscoalelor; ceferiştii de la Paşcani şi petroliştii din Prahova au sprijinit în mod direct în 1907 pe ţăranii răsculaţi. Faptul că proletariatul era lipsit de aliatul său principal, de ţărănime, în lupta împotriva regimului burghezo-moşieresc, a dăunat mult însăşi mişcării muncitoreşti din ţara noastră. Doborîrea exploatatorilor de la putere era o sarcină foarte grea. In faţa maselor muncitoare stătea burghezia în cîrdăşie cu moşierimea, care aveau la dispoziţia lor întregul aparat de stat burghez, cu armata, poliţia, jandarmeria şi legile sale.

De aceea doborîrea domniei exploatatorilor şi instaurarea puterii populare era cu putinţă numai prin unirea muncitorilor şi ţăranilor într-un singur şuvoi revoluţionar. De acest lucru proletariatul s-a convins în timpul grevelor din 1918—19 şi mai ales în timpul grevei generale din 1920. In focul acestor lupte revoluţionare şi sub înrîurirea Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, proletariatul a văzut şi mai limpede necesitatea formării unui partid marxist-leninist, care să organizeze şi să conducă lupta comună a clasei muncitoare şi a ţărănimii împotriva exploatării capitaliste şi moşiereşti. In aceste condiţii a luat naştere Partidul Comunist din Romînia, avangarda clasei muncitoare din ţara noastră.

Incă de la înfiinţarea sa, în anul 1921, Partidul Comunist Romîn şi-a luat asupra sa sarcina istorică de a realiza alianţa de luptă dintre proletariat şi ţărănime. Partidul Comunist Romîn înfruntînd prigoana sălbatică dezlănţuită împotriva sa de clasele exploatatoare, demascînd propaganda mincinoasă a partidelor burghezo-moşiereşti, a arătat cu limpezime maselor muncitoare că, pentru a putea doborî domnia exploatatorilor, este necesar ca poporul să-şi unească forţele de luptă în jurul celei mai înaintate clase a societăţii, proletariatul industrial.

In vederea închegării alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, P.C.R. a luptat pentru a scoate ţărănimea muncitoare de sub înrîurirea partidelor burgheze. P.C.R. a arătat maselor ţărăneşti că aceste partide, fie că se numeau „ţărăneşti", „agrare" sau „populare", duceau aceeaşi politică de exploatare şi jaf a ţăranilor muncitori.

Partidul Comunist a arătat ţărănimii muncitoare că singura cale pentru eliberarea ei de sub jugul exploatării este calea luptei revoluţionare, luptă dusă în alianţă şi sub conducerea clasei muncitoare.

Sub conducerea P.C.R., acţiunile ţărăneşti au început să fie sprijinite de muncitorii de la oraşe, iar ţărănimea asuprită susţinea la rîndul ei grevele muncitoreşti. Astfel, se cunosc manifestări de solidaritate ale muncitorilor cu ţăranii răsculaţi la Tatar Bunar în anul 1924. Ţăranii muncitori din Valea Mureşului au sprijinit activ grevele muncitorilor din regiune, greve care s-au desfăşurat în anii 1923—1925. Acţiunile de solidarizare a muncitorilor şi ţăranilor împotriva exploatatorilor erau tot mai numeroase, contribuind la închegarea în viitor a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

O importanţă deosebită pentru lupta partidului în vederea făuririi alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare a avut-o Congresul al V-lea al P.C.R., care s-a ţinut în anul 1932. Congresul a stabilit că sarcina centrală a partidului este crearea alianţei de luptă a muncitorilor şi ţăranilor, sub hegemonia proletariatului şi conducerea Partidului Comunist Romîn. Congresul a arătat că partidul trebuie să treacă la organizarea şi conducerea luptei maselor ţărăneşti pentru satisfacerea nevoilor imediate ale ţărănimii şi pentru rezolvarea revoluţionară a problemei ţărăneşti. Aceasta însemna înfăptuirea reformei agrare pe calea luptei revoluţionare. Congresul a arătat că numai prin lupta comună a muncitorilor şi ţăranilor muncitori va putea fi lichidată moşierimea ca clasă şi se va putea împărţi pămînturile moşiereşti ţăranilor fără pămînt şi cu pămînt puţin.

In anii următori, partidul organizează şi conduce marile greve ale muncitorilor de la Griviţa şi din Valea Prahovei, care s-au bucurat de sprijinul maselor muncitoare ale ţărănimii.

Un rol important în organizarea şi unirea luptelor muncitorilor şi ţăranilor împotriva exploatării burghezo-moşiereşti a avut Blocul Muncitoresc-Ţărănesc, organizaţie de masă legală, care-şi ducea munca sub conducerea P.C.R.

O rodnică activitate în direcţia strîngerii legăturilor de luptă ale muncitorilor şi ţăranilor, a desfăşurat Frontul Plugarilor, organizaţie de masă a ţărănimii muncitoare cu care P.C.R. a stabilit legături trainice de colaborare.

O dată cu instaurarea dictaturii fasciste la noi, o dată cu tîrîrea Romîniei în criminalul război antisovietic, exploatarea muncitorilor şi ţăranilor de către capitalişti şi moşieri a crescut şi mai mult. Şi în aceste vremuri, deosebit de grele, în ciuda teroarei fasciste şi a greutăţilor activităţii ilegale, Partidul Comunist a continuat lupta împotriva fascismului şi împotriva războiului antisovietic, chemînd muncitorii şi ţăranii la luptă pentru răsturnarea guvernului antonescian şi scoaterea Romîniei din războiul nedrept împotriva Ţării Sovietice.

*

Eliberarea ţării noastre de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică a creat condiţiile prielnice ca partidul să realizeze sarcinile istorice puse de Congresul al V-lea, înfăptuind alianţa de luptă a clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare. Această alianţă s-a închegat şi s-a călit în focul luptei organizate şi conduse de partid pentru înfăptuirea reformei agrare. In anii aceia, partidul a trimis la ţară mii de echipe muncitoreşti, care au organizat comitete săteşti, aflînd, în fruntea ţăranilor, pe moşiile boierilor. Pămînturile moşierilor au fost confiscate şi împărţite ţăranilor fără pămînt şi cu pămînt puţin, pe calea luptei revoluţionare. „In focul acestei lupte — arată tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej — s-a realizat alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare şi s-a afirmat puternic rolul conducător al proletariatului".

In urma reformei agrare, au fost împroprietăriţi 918.000 de ţărani, cărora li s-au dat 1.109.000 ha de pămînt, precum şi inventarul agricol confiscat de la moşieri. Prin reforma agrară din 1945, moşierimea a fost lichidată ca clasă. Reforma agrară a întărit încrederea ţărănimii muncitoare în forţa politică a clasei muncitoare.

Clasa muncitoare, aliată cu ţărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist, a dat o lovitură de moarte forţelor reacţionare în frunte cu partidele burgheze, izgonind guvernul Rădescu şi instaurînd la 6 martie 1945 primul guvern democrat din istoria ţării noastre, în care clasa muncitoare avea rolul conducător.

Alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare s-a întărit tot mai mult în perioada anilor 1946—1947 în lupta împotriva greutăţilor economice cauzate de secetă şi de sabotajul reacţiunii. In aceşti ani, regimul democratic şi clasa muncitoare, cu generosul ajutor al Uniunii Sovietice, au dat un sprijin puternic ţărănimii lovite de secetă. Partidul a luat apoi măsuri ca pămînturile ţăranilor muncitori acaparate de chiaburi în anii grei de secetă să fie înapoiate imediat. Forţa de neînvins a alianţei s-a dovedit cu tărie în alegerile parlamentare din noiembrie 1946, cînd clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, strîns unite în jurul Partidului Comunist, au dat o lovitură zdrobitoare reacţiunii burghezo-moşiereşti din ţara noastră. Inchegarea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist, a jucat un rol hotărîtor în cucerirea puterii de către oamenii muncii din patria noastră. Datorită alianţei oamenilor muncii de la oraşe şi sate a putut fi alungată monarhia, ultimul reazim politic al reacţiunii din ţara noastră şi proclamată Republica Populară Romînă, stat al oamenilor muncii de la oraşe şi sate. Acest lucru a însemnat trecerea întregii puteri de stat în mîinile clasei muncitoare aliată cu ţărănimea muncitoare, trecerea la construirea socialismului. Regimul nostru democrat-popular are la temelia sa alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare. In Constituţia R.P.R. se arată că „Baza puterii populare în Republica Populară Romînă este alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, în care rolul conducător aparţine clasei muncitoare".

O dată cu cucerirea puterii de stat şi trecerea la construirea socialismului, alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare a fost ridicată pe o treaptă nouă, superioară. Inainte de cucerirea puterii de stat, muncitorii şi ţăranii s-au unit în vederea răsturnării regimului burghezo-moşieresc. Acum, după cucerirea puterii, alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare are drept scop construirea socialismului şi întărirea continuă a regimului nostru democrat-popular.

Rolul deosebit al alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare a fost subliniat în repetate rînduri în documentele partidului şi în cuvîntările conducătorilor partidului nostru.

TITUS IRIMIE

La cea de a 31-a aniversare a R. P. Mongole

Poporul mongol merge cu hotărîre pe calea ce duce la socialism

de D. Djimbinov

In anul 1921, sub influența ideilor eliberatoare ale Marii Revoluții Socialiste din Octombrie din Rusia, poporul mongol, sub conducerea Partidului Popular Revoluționar Mongol, în frunte cu Suhe-Bator și Cioibalsan, a înfăptuit revoluția populară, scuturînd dublul jug al feudalilor autohtoni și al imperialiștilor străini.

La trei ani după aceasta, la 26 noiembrie 1924, Marele Hural Popular a proclamat Republica Populară Mongolă și a adoptat prima constituție democratică din istoria poporului mongol. De atunci, timp de 31 de ani, Mongolia a parcurs un drum glorios de construire a unei vieți noi, fericite.

Unul din bulevardele din Ulan Bator — capitala R. P. Mongole

Cu abia trei decenii în urmă, Mongolia era o țară de nomazi. Pe uriașele ei întinderi de stepă, a căror suprafață este egală cu aceea a unor state ca Franța, Italia, Spania și Grecia luate laolaltă, pășteau herghelii de cai, cirezi de vaci și turme de oi și puteau fi văzute numai iurtele (colibele) din pîslă ale nomazilor. Nu exista nici o întreprindere industrială, nici un kilometru de cale ferată. In anii puterii populare, în Mongolia au fost înfăptuite profunde transformări social-economice, a devenit de nerecunoscut întregul aspect al uneia dintre cele mai înapoiate țări din Răsărit. Intr-o scurtă perioadă istorică, Mongolia a devenit o țară în care creșterea animalelor este bine dezvoltată și care are o industrie modernă în continuă creștere.

Aratii (țărani crescători de animale) mongoli se mîndresc pe bună dreptate cu succesele obținute în dezvoltarea creșterii animalelor — principala sursă de bogăție a țării. Azi, Republica Populară Mongolă ocupă primul loc în lume în ce privește numărul de animale calculat pe cap de locuitor. De la instaurarea puterii populare, șeptelul a crescut în R. P. Mongolă de 2,5 ori. Aparține trecutului îndepărtat, creșterea nomadă, primitivă a animalelor. In ultimii ani, în Mongolia au fost construite zeci de mii de clădiri și ocoluri (hașane) pentru vite, precum și fîntîni, au fost create numeroase stațiuni de mașini pentru cositul fînului și numeroase puncte veterinare.

S-au înființat sute de uniuni de producție ale aratilor, din care fac parte peste 15.000 de gospodării. Se dezvoltă și se întăresc gospodăriile de stat. Numai în ultimii 7 ani, numărul gospodăriilor de stat a crescut de două ori, iar numărul stațiunilor de mașini pentru cositul fînului, de 6 ori. In ultimii ani s-a dezvoltat cu succes și cultivarea plantelor de cîmp — ramură a agriculturii necunoscută înainte în Mongolia.

R. P. Mongolă pășește cu încredere pe calea creării și dezvoltării industriei sale naționale. Combinatul industrial „Cioibalsan", care reunește șapte fabrici și uzine diferite, combinatul „Stalin", combinatul energetic „Suhe-Bator", minele carbonifere de la Nalaiha înzestrate cu utilajul cel mai modern livrat de Uniunea Sovietică, constituie mîndria republicii. După volumul producției, primul loc este ocupat de industria alimentară, care numără peste 500 de întreprinderi — între care 254 de fabrici de ulei.

Intreprinderile industriei carbonifere, petrolifere și extracției de minereuri produc din ce în ce mai mult cărbune, petrol, metale neferoase și metale prețioase. Spre sfîrșitul celui de al doilea cincinal (1953—57), urmează să se termine construcția unor mari întreprinderi ale industriei miniere și alimentare, ale industriei materialelor de construcții.

Inainte de revoluție, în Mongolia nu erau cunoscute mijloacele moderne de transport — transportul feroviar, fluvial, transportul auto. In prezent, șoselele și autostrăzile brăzdează țara de-a lungul și de-a latul. Cu ajutorul Uniunii Sovietice, au fost construite trei linii de cale ferată. Două din ele unesc capitala republicii Ulan-Bator cu Uniunea Sovietică (stația Nauski) și cu minele carbonifere de la Nalaiha, iar cea de a treia unește orașul Cioibalsan cu orașul Soloviev.

Anul acesta, a fost terminată construcția căii ferate transmongole, în lungime de peste 1.100 km. și care traversează întregul teritoriu al Mongoliei de la nord pînă la granița mongolo-chineză. De la 1 ianuarie 1956, va începe circulația regulată pe această linie de cale ferată, care unește Moscova, Ulan-Bator și Pekin, capitalele celor trei state frățești. Această linie scurtează drumul de la Moscova la Pekin cu peste 1000 km. In prezent, liniile de oțel traversează nu numai pustiul Gobi, dar și cunoscutul lanț muntos Hentei — care este marea cumpănă a apelor din Asia. Noua magistrală de cale ferată va contribui la dezvoltarea și întărirea continuă a relațiilor economice și culturale ale Republicii Populare Mongole cu marile state vecine — Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză.

An de an se îmbunătățește starea materială și crește nivelul cultural al poporului mongol. Inainte de revoluție, în Mongolia procentul de știutori de carte era doar de unu la sută. In prezent, Republica Populară Mongolă este o țară în care întreaga populație este știutoare de carte, o țară a culturii în dezvoltare. In 1942, a fost înființată Universitatea de Stat de la Ulan-Bator, care pînă în prezent a pregătit peste 800 de specialiști cu o înaltă calificare pentru diferite ramuri ale economiei naționale. Cadrele naționale necesare republicii sînt pregătite de încă trei instituții de învățămînt superior și de 16 școli tehnice.

In trecut, în Mongolia nu exista nici o instituție medicală. In prezent, în țară există o rețea deasă de spitale, policlinici și farmacii care deservesc în condiții din ce în ce mai bune populația. Acum, nu numai că a încetat procesul de dispariție a poporului mongol, ci, dimpotrivă, are loc o însemnată creștere a populației. Din 1925, numărul populației R. P. Mongole a crescut de 1,5 ori.

Republica Populară Mongolă constituie o parte integrantă, inseparabilă a puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului. O înțeleaptă zicală mongolă spune: „Omul care are mulți prieteni este mare ca stepa, omul care n-are prieteni este mic ca palma". Poporul mongol are mulți prieteni sinceri. Unul dintre aceștia este Uniunea Sovietică. „Prietenia de nezdruncinat cu Uniunea Sovietică — a declarat I. Tedenbal, prim-ministrul R. P. Mongole — constituie o bază trainică pentru înflorirea Republicii Populare Mongole și pentru avîntul ei pe calea spre socialism".

Alături de toate popoarele iubitoare de pace din Asia și din întreaga lume, poporul mongol contribuie activ la lupta ce se duce pentru zădărnicirea planurilor imperialiste de înrobire a popoarelor și de dezlănțuire a unui nou război.

Combinatul „Cioibalsan" din Ulan Bator

Poporul mongol se bucură de fiecare nou succes al eroicului popor coreean în lupta pentru refacerea și dezvoltarea economiei naționale. El își manifestă participarea sa frățească la această luptă, punînd la dispoziția R.P.D. Coreene, ca ajutor, zeci de mii de vite.

Poporul mongol renăscut privește cu încredere viitorul. O chezășie a noilor sale succese, o constituie alianța de nezdruncinat și prietenia frățească cu popoarele Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze și ale tuturor țărilor de democrație populară din Asia și Europa.

Zece ani de la constituirea F. D. I. F.

La 26 noiembrie se împlinesc 10 ani de la constituirea Federației Democrate Internaționale a Femeilor (F.D.I.F.). Acum zece ani, după terminarea războiului, femeile din întreaga lume au hotărît să-și unească forțele într-o organizație internațională, spre a lupta cu puteri sporite pentru drepturile lor, pentru a împiedica pregătirea și dezlănțuirea unui nou măcel mondial. In cei zece ani care au trecut de la constituirea ei, F.D.I.F. a crescut și s-a întărit, numărînd astăzi 140 milioane de membre din 66 de țări.

Multe din femeile unite în Federația Democrată Internațională sînt mame care și-au jelit fiii uciși pe front, soții care încă nu și-au curmat durerea pentru pierderea celor dragi. La Congresul Mondial al Mamelor, ținut anul acesta în Elveția, ele au arătat că nu vor îngădui ca cei cărora le-au dat viață din viața lor să fie sortiți morții. De aceea, ele au fost și sînt totdeauna în primele rînduri ale luptei pentru apărarea păcii. Este cunoscut exemplul indienei Daljee Pritam Singh, care a strîns singură 40.000 de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii prin care se cere interzicerea armelor atomice.

Pregătirile de război pe care continuă să le ducă unele cercuri agresive occidentale, precum și orînduirea bazată pe exploatare lovesc crunt în nivelul de trai al femeilor din lumea capitalistă. In Anglia, Japonia, Germania occidentală și alte țări capitaliste, femeia primește la muncă egală un salariu ce e abia jumătate din salariul bărbatului. Și trebuie avut în vedere că salariul bărbaților e un salariu de mizerie. De-a dreptul insuportabilă este viața femeii de culoare. In S.U.A., negresele primesc un salariu care-i de două ori și jumătate mai mic decît salariul femeilor albe. Ele nu sînt primite decît în servicii socotite nedemne pentru albi.

In lumea capitalistă, femeilor le este închis drumul spre școli și munci calificate. Ele sînt înlăturate de la viața publică, neavînd dreptul să aleagă și să fie alese în organele legislative.

Cu totul alta este situația femeilor în țările care s-au eliberat din robia capitalistă. In Constituția noastră scrie că: „Femeia în Republica Populară Romînă are drepturi egale cu ale bărbatului în toate domeniile vieții economice, politice, de stat și culturale. Femeia are drepturi egale cu ale bărbatului la muncă, salariu, odihnă, asigurare socială și învățămînt". Femeile care erau altădată dublu exploatate, lucrează astăzi în toate sectoarele vieții economice și de stat. Partidul a promovat din rîndurile lor numeroase cadre de conducere. Zeci și sute de muncitoare fruntașe în muncă sînt directoare de întreprinderi, talentate organizatoare a producției. Avem femei-deputați în Marea Adunare Națională și miniștri. Mii de femei sînt doctori, judecători, ingineri și muncesc cu avînt la construirea socialismului. Peste 60.000 de femei sînt profesoare și învățătoare; ele cresc minunatul schimb de mîine, generația ce va construi comunismul, primăvara vieții omenirii.

In institutele de cercetări lucrează peste 600 de femei care luptă cu abnegație pentru înflorirea științei. Un număr și mai mare de femei muncesc pe tărîmul artei, bucurîndu-se de o înaltă prețuire.

Și femeile din satele patriei noastre luptă cu hotărîre pentru victoria orînduirii socialiste, pentru o viață mai bună. Sînt cunoscute pînă dincolo de hotare numele Mariei Zidaru, Draghinei Curtu, Tincăi Anton, care conduc cu destoinicie și pricepere gospodării agricole colective. Zeci de mii de țărance sînt deputate în sfaturile populare, directoare de cămine culturale, activiste pe tărîm sanitar, dovedind, pretutindeni unde lucrează, putere de muncă și pricepere.

O grijă deosebită acordă partidul și guvernul femeii-mame. Din cheltuielile bugetare destinate sănătății publice, circa un sfert este folosit pentru ocrotirea mamei și copilului. Mamele cu mulți copii au fost distinse cu diferite ordine și medalii și primesc ajutor familial de la stat.

Viața fericită a femeilor din țara noastră și din celelalte țări ale democrației și socialismului însuflețește femeile din țările capitaliste și coloniale în lupta lor pentru pace, pentru drepturi și libertăți, pentru viața și fericirea copiilor lor.

Specialiști sovietici în electrificarea satelor vizitează Austria

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

La 21 noiembrie, o delegație de specialiști sovietici în electrificarea satelor a plecat spre Austria. Din delegație fac parte G. Kulefeev, șeful direcției principale a centralelor electrice sătești din Ministerul Agriculturii al U.R.S.S., prof. N. Sazonov, prof. P. Listov și T. Tevosian, energetician șef al direcției pentru construcția în colhozuri din Ministerul Construcției Urbane și Rurale.

Specialiștii sovietici vor lua cunoștință de electrificarea fermelor în Austria. Din Austria ei vor pleca în Elveția unde vor lua parte la lucrările celei de a 3-a sesiuni a grupului de lucru pentru studierea electrificării agriculturii de pe lîngă Comitetul pentru problemele energiei electrice al Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa.

S. U. A. impun Germaniei occidentale cumpărarea de produse agricole

Din declarațiile făcute recent la Bonn de către dr Karl Butz, secretar de stat al Ministerului Agriculturii din S.U.A., rezultă că Statele Unite intenționează să impună Germaniei occidentale cumpărarea stocurilor americane excedentare de bumbac, tutun, cereale perisabile și furaje care nu-și găsesc alte debușee.

Banii astfel obținuți vor servi, pe de o parte, la acoperirea cheltuielilor de întreținere a trupelor americane staționate în Germania occidentală, iar pe de altă parte, vor constitui sursa „creditelor" necesare finanțării livrărilor de armament american către noul wehrmacht inclus în pactul Atlanticului de nord. In felul acesta, trusturile americane fac o afacere dublă; mai întîi scapă de stocurile excedentare de produse agricole pe care nu le pot vinde în altă parte și apoi „creditează" reînarmarea Germaniei occidentale cu banii storși de la contribuabilii vest-germani. Aceștia vor trebui să plătească achiziționarea stocurilor de produse agricole americane excedentare, de care Germania occidentală nu are nevoie deoarece și pînă acum cumpăra din S.U.A. anual produse agricole în valoare de 250 milioane de dolari.

Pentru intensificarea relațiilor culturale dintre Romînia și Franța

PARIS 23 (Agerpres). — Corespondentul Agerpres transmite: In seara zilei de 22 noiembrie a avut loc la Casa ziariștilor din Paris o conferință de presă organizată de delegația romînă care se află în prezent la Paris. In centrul convorbirilor dintre reprezentanții presei franceze și membrii delegației romîne, s-a aflat problema schimburilor culturale dintre Franța și Romînia.

Intrebările puse de ziariștii francezi membrilor delegației romîne, au demonstrat interesul viu pe care îl manifestă opinia publică din Franța pentru intensificarea relațiilor culturale dintre Franța și Romînia.

Acad. S. Stoilov și A. Roșianu, directori la Institutul Romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, au răspuns pe larg la toate întrebările puse, relevînd totodată marile succese obținute de Republica Populară Romînă în opera de construcție culturală. Membrii delegației R.P.R. au subliniat dorința sinceră a poporului și guvernului Republicii Populare Romîne de a intensifica schimburile culturale cu Franța în interesul unei mai bune cunoașteri reciproce, în interesul promovării păcii și colaborării între popoare.

Oamenii muncii italieni luptă pentru îmbunătățirea traiului lor

ROMA. — Agerpres:

In diferitele regiuni ale Italiei se desfășoară acțiuni ale clasei muncitoare pentru ridicarea nivelului de trai. La Roma sînt în grevă metalurgiștii de la 33 de întreprinderi care cer mărirea salariilor și revizuirea contractelor de muncă. In sprijinul unor revendicări similare au declarat grevă muncitorii și funcționarii de la întreprinderile de gaz și muncitorii constructori din Roma.

In fața Camerei de muncă din Roma au avut loc în ziua de 22 noiembrie violente ciocniri între miile de greviști care manifestau acolo și poliție. Mai multe persoane au fost rănite. 50 de manifestanți din rîndurile greviștilor au fost arestați.

Proteste împotriva îngrădirii libertății de informare în S.U.A

WASHINGTON — (Agerpres).: Asociația directorilor de ziare coproprietare ale agenției Associated Press, întrunită la Colorado Springs în cadrul congresului ei anual, a adoptat o rezoluție condamnînd metodele de securitate guvernamentale „care tind să ascundă publicului american fapte în legătură cu propriul său guvern".

Asociația învinuiește guvernul în special pentru menținerea ordonanței executive din 1953 care „conferă organelor civile ale guvernului prerogative nejustificate sau abuzive, permițînd clasarea ca secrete a unor documente care ar putea fi publicate fără a primejdui securitatea națiunii".

Vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov la șantierul Bhakra-Nangal

DELHI 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 noiembrie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N.S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și persoanele care îi însoțesc, au vizitat șantierul de la Bhakra-Nangal, unul din cele mai mari șantiere de construcții din India. Ei au fost de asemenea însoțiți de M.A. Menșikov, ambasadorul U.R.S.S. în India, K.P.S. Menon, ambasadorul Indiei în U.R.S.S.

La ora 9 dimineața, delegația guvernamentală sovietică a sosit cu un tren special la Nangal, venind din Delhi. La gară s-au adunat pentru a-i întîmpina cîteva mii de locuitori din Nangal și din satele din jur. Mulți dintre ei au venit de la o distanță de 10—15 km pentru a-i saluta pe conducătorii statului sovietic, N.A. Bulganin și N.S. Hrușciov. Bărbați și femei, îmbrăcați în haine de sărbătoare fluturau steaguri indiene și sovietice și purtau inscripții în limbile pundjab și rusă pe care se putea citi: „BINE AȚI VENIT, DOMNILOR BULGANIN ȘI HRUȘCIOV!", „TRĂIASCĂ PACEA!", „TRĂIASCĂ PRIETENIA INDIANO-SOVIETICĂ!".

N.A. Bulganin și N.S. Hrușciov au fost primiți cu căldură de guvernatorul statului Pundjab, S.N.P. Singh și de ministrul principal al statului, Bhimsen Saciar. Pe peron era aliniată o companie de onoare. Au fost executate imnurile de stat ale Uniunii Sovietice și Indiei. După aceea, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au plecat într-o mașină deschisă să viziteze șantierul de construcție al barajului de la Bhakra. De-a lungul drumului care duce de la Nangal spre Bhakra s-au adunat zeci de mii de oameni care i-au salutat cu căldură pe conducătorii statului sovietic. Ei aplaudau și scandau — „TRĂIASCĂ BULGANIN ȘI HRUȘCIOV!", „INDIENII ȘI RUȘII SÎNT FRAȚI!", „TRĂIASCĂ NEHRU!".

După sosirea la Bhakra, N. A. Bulganin și N.S. Hrușciov au vizitat construcția barajului și au examinat proiectul construcției întregului sistem Bhakra-Nangal. Barajul și centrala electrică se construiesc într-una din cele mai pitorești trecători ale munților Himalaia. Pînă în iulie anul trecut pe aci trecea rîul Satlej, dar în prezent apele rîului curg din două tuneluri, eliberînd albia pentru construcția barajului și a trei centrale electrice cu o putere totală de 800.000 de kw și pentru crearea unui lac de acumulare cu o lungime de 90 km.

Zilele trecute, primul ministru al Indiei, J. Nehru, a pus piatra fundamentală a barajului ale cărui lucrări pregătitoare au început cu cîțiva ani în urmă. Poporul indian, care nu de mult și-a dobîndit independența, a pornit o ofensivă dîrză pentru cucerirea naturii, folosind bogățiile ei pentru dezvoltarea economiei țării și pentru îmbunătățirea situației sale materiale.

N.A. Bulganin și N.S. Hrușciov au pus șefului șantierului, inginerul S.D. Kungar, și altor specialiști, întrebări amănunțite despre detaliile tehnice ale proiectului, despre proporțiile viitorului lac de acumulare, despre numărul turbinelor și puterea viitoarei centrale electrice de la Bhakra.

După vizitarea șantierului barajului, guvernatorul statului Pundjab, S.P.N. Singh, a oferit un dejun în cinstea lui N.A. Bulganin și N.S. Hrușciov. In afară de Bulganin, N. S. Hrușciov și persoanele care îi însoțesc, la dejun au participat de asemenea M.A. Menșikov, ambasadorul U.R.S.S. în India, K.P.S. Menon, ambasadorul Indiei în U.R.S.S., Bhimsen Saciar, ministrul principal al statului, maharajahul din Patiala și alte persoane.

In timpul dejunului, guvernatorul a rostit o scurtă cuvîntare în care l-a salutat pe N.A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

In cuvîntarea de răspuns, N. A. Bulganin a mulțumit din suflet pentru calda primire ospitalieră. El a arătat că ospitalitatea locuitorilor din statul Pundjab s-a transformat într-o manifestație emoționantă a prieteniei dintre popoarele Indiei și Uniunii Sovietice. „Atitudinea manifestată de locuitorii Pundjabului, față de noi — a continuat N.A. Bulganin — ne-a emoționat profund și ne-a dus cu gîndul acasă unde am vrea să povestim oamenilor sovietici despre dragostea cu care sîntem întîmpinați în India. Intre cele două țări ale noastre sînt depărtări uriașe, se înalță, se ridică munți înalți, dar pentru prietenia noastră nu există obstacole: ea nu va putea fi împiedicată nici de munți, nici de depărtări". (Aplauze).

Cuvintele rostite de N.A. Bulganin în limba hindu — „HINDU, RUSI BHAI — BHAI" (Indienii și rușii sînt frați) au fost primite cu vii aplauze. Subliniind faptul că lui și N.S. Hrușciov le-a făcut o deosebită plăcere vizita la șantierul de construcții de la Bhakra-Nangal, Bulganin a toastat pentru marele popor indian și pentru prietenia sovieto-indiană.

După N.A. Bulganin, a rostit o scurtă cuvîntare N.S. Hrușciov.

Mitingul de la Bombay

BOMBAY 23 (Agerpres). — TASS transmite: In după amiaza zilei de 23 noiembrie, N.A. Bulganin și N.S. Hrușciov, au sosit cu avionul la Bombay, venind din statul Uttar-Pradesh.

Oaspeții și persoanele care îi însoțesc, au plecat spre stadionul din oraș, unde a avut loc un mare miting în cinstea oaspeților sovietici. Mitingul a fost deschis de primarul orașului Bombay, N. Punala, care a dat citire unui mesaj al locuitorilor orașului Bombay adresat oaspeților sovietici. Intîmpinați cu aplauzele furtunoase ale celor prezenți au luat apoi cuvîntul N.A. Bulganin și N.S. Hrușciov.

Știri din R. P. Chineză

Pregătiri pentru construirea celei de a doua uzine de tractoare

PEKIN — TASS transmite: Concomitent cu construirea primei uzine de tractoare din raionul Loiana, în orașul Tiantzin se fac pregătiri pentru construirea unei alte uzine de tractoare. Utilajul necesar va fi furnizat de două uzine constructoare de mașini din R. P. Chineză.

Ziarul chinez „Jenminjibao" relatează că utilajul suplimentar necesar pentru construirea celei de a doua uzine de tractoare va fi livrat de către U.R.S.S.

5.500.000 hectare de pămînt au fost irigate

PEKIN (Agerpres). — China Nouă transmite:

Potrivit datelor publicate de Ministerul Economiei Apelor al R. P. Chineze, anul acesta suprafața pămînturilor irigate din China s-a mărit cu un milion de hectare. După eliberare, în China au fost irigate în total 5.500.000 hectare de pămînt.

O amploare deosebit de mare a luat construcția de sisteme de irigație în provinciile Sîciuan, Guandun și Guansi. Anul acesta, pe pămînturile irigate de curînd s-a obținut o recoltă dublă de orez. In ultimii doi ani ai primului cincinal vor fi irigate încă 2.500.000 hectare de pămînt.

Se dezvoltă mișcarea cooperatistă la sate

PEKIN (Agerpres). — China Nouă transmite:

In satul chinez cooperativizarea agriculturii la o amploare tot mai mare.

După cum anunță ziarul „Jenminjibao", în ultimul timp în provincia Sansi au fost organizate peste 15.900 de noi cooperative agricole de producție. In prezent, în această provincie există 47.000 de cooperative, care cuprind 63,4 la sută din numărul total al gospodăriilor țărănești. In provincia Kuicijou au fost înființate peste 31.000 de cooperative, iar în provincia Tzîansu — 111.600 de cooperative agricole de producție.

Țăranii vest germani manifestă împotriva politicii guvernului de la Bonn

HANOVRA (Agerpres). —

După cum relatează ziarele, în rîndurile țăranilor vest-germani se intensifică mișcarea de protest împotriva politicii agrare și fiscale potrivnice intereselor lor dusă de guvernul de la Bonn. La Hanovra a avut loc un mare miting convocat de organizația din Saxonia inferioară a Uniunii țăranilor vest-germani la care au participat 15.000 de persoane. Participanții la miting au adoptat în unanimitate o rezoluție în care se spune: „Țăranii din Saxonia inferioară nu sînt dispuși să se mulțumească cu promisiuni goale sau cu jumătăți de măsuri. Răbdarea lor a ajuns la capăt". De asemenea, participanții la miting au protestat împotriva planurilor de reînarmare a Germaniei occidentale.

O atitudine similară a fost adoptată de țăranii din Renania-Palatinat, care au hotărît să desfășoare acțiuni organizate pentru a obține modificarea actualei politici agrare a guvernului.

„Spiritul Genevei" va continua să existe

După încheierea conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, o parte a presei occidentale a început să trîmbițeze că „spiritul Genevei" a încetat să mai existe. Gazetarii de la aceste ziare au început să joace rolul unor bocitoare care deplîngeau moartea „spiritului Genevei". Aceste bocitoare profesioniste mai încearcă și astăzi, în fel și chip, să convingă popoarele că reîncepereа „războiului rece" este inevitabilă.

Jelind cu atîta amar ceva ce nu a murit, nu este greu să-ți dai seama că bocetele lor sînt provocate nu de moartea „spiritului Genevei", ci de dorința lor de a înmormînta speranțele popoarelor în rezolvarea celor mai încurcate treburi internaționale pe calea tratativelor pașnice între statele interesate.

Faptul că la Geneva nu s-au obținut rezultate importante înseamnă că a reînceput „războiul rece"? Nici un om cu mintea luminată nu poate să susțină cu mîna pe inimă un asemenea lucru. Chiar dacă nu a obținut rezultatele pe care omenirea le aștepta, conferința miniștrilor de Externe a fost folositoare. Corespondentul din Washington al agenției „France Presse" scria în acest sens că în unele cercuri politice din Statele Unite există părerea că „spiritul de la Geneva nu a murit... Conferința din luna iulie a constituit începutul unei ere noi în tratativele dintre Est și Vest".

Chiar dacă nu a obținut rezultate concrete, conferința de la Geneva a arătat două lucruri. Mai întîi de toate că, în absolut toate problemele discutate există multe puncte asupra cărora cele patru puteri sînt de acord. In al doilea rînd, s-a confirmat faptul că lupta pentru pace nu este un lucru ușor, că în lupta pentru micșorarea încordării internaționale se mai ridică încă nenumărate obstacole artificiale. Conferința a arătat, de asemenea, că ideea tratativelor este cu atît mai puternică în inimile popoarelor, cu cît sînt mai mari și mai grele obstacolele care se ridică.

Sub puternica presiune a opiniei publice din toate țările lumii, presa occidentală și politicienii din aceste țări au început să dea înapoi. In presa din Germania occidentală, de pildă, se fac auzite tot mai multe glasuri care apreciază rezultatele conferinței de la Geneva și care arată că există căi reale pentru rezolvarea problemei germane. Ziarul „Frankfurter Rundschau" a denunțat versiunea care circula în Germania occidentală și anume că miniștrii puterilor occidentale ar fi apărat, chipurile, la Geneva, interesele poporului german. „Puterile occidentale — scrie ziarul — au propus lui Molotov să cumpere o marfă învechită — Germania unificată, inclusă în blocul Nord-Atlantic, cu toate că în occident se găsesc mulți care n-ar da pentru această rămășiță a perioadei „politicii de pe pozițiile de forță" nici măcar un ban. Miniștrii occidentali au știut mai bine ca oricare altul că partea sovietică nu poate discuta o asemenea propunere și ei au procedat exact ca un om care bagă un nasture de la un pantalon într-un automat și care, pe urmă, rămîne foarte mirat că nu iese nimic de acolo". Majoritatea presei social-democrate din Germania occidentală recunoaște că conferința de la Geneva va aduce foloase în rezolvarea problemei germane. „Dacă examinăm cu atenție situația — scria ziarul „Westfalische Rundschau" — trebuie să recunoaștem că conferința de la Geneva a avut oarecari rezultate... Succesul conferinței constă, de pildă, în aceea că acum fiecare trebuie să înțeleagă: calea acordurilor de la Paris, a politicii de pe poziții de forță, a participării Germaniei unificate la N.A.T.O. nu va duce la unificarea Germaniei..."

In ceea ce privește Statele Unite, este necesar să arătăm că unele cercuri americane și-au dat seama de necesitatea de a examina mai lucid perspectivele dezvoltării evenimentelor internaționale după terminarea conferinței de la Geneva. In cercurile ziaristice americane se arată că declarațiile sumbre despre lipsa de perspectivă pe viitor a tratativelor, îndemnurile de a folosi din nou metodele „războiului rece" îi se par lipsite de sens observatorilor și unor reprezentanți ai cercurilor oficiale. Astfel, ziarul „New York Post" respinge energic afirmațiile ziarului „Daily News" care scria că „după conferința de la Geneva, războiul rece a început". „Aceasta este, desigur, o absurditate — scria „New York Post". Firește că toți sînt de acord că situația s-a complicat. Dar afirmația că a reînceput conflictul dinaintea Genevei este o inepție. Intîlnirea șefilor guvernelor a arătat că ideea războiului s-a învechit... A afirma cu tristețe că „războiul rece" a reînceput înseamnă a da dovadă de o necunoaștere totală a transformărilor caracteristice luptei".

Deosebit de semnificative în ceea ce privește atitudinea opiniei publice internaționale sînt și declarațiile făcute de Dulles după terminarea conferinței. Dulles nu s-a încumetat să proclame mort „spiritul Genevei". Faptul acesta arată că opinia publică din Statele Unite este favorabilă continuării unei politici de reglementare a problemelor internaționale pe calea tratativelor.

Nu mai puțin interesante sînt și părerile ziarului „Osservatore Romano", organ al Vaticanului. Acest ziar a publicat un articol în care subliniază că deși nu a fost realizat un acord între miniștrii Afacerilor Externe, rămîne speranța de a se asigura coexistența pașnică a popoarelor. „Spiritul Genevei — scrie ziarul — nu a dispărut. El s-a transformat într-un spirit al popoarelor".

Iată, prin urmare, în ce constă problema. Cei care susțin că „spiritul Genevei" nu mai există se înșală amarnic și se leagănă în iluzii primejdioase. Cei care vor dispariția acestui spirit vor culege roade care le vor face numai neplăceri.

Popoarele știu prea bine ce au de făcut. Ele vor continua lupta pentru rezolvarea tuturor problemelor internaționale pe calea tratativelor. Faptul că la Geneva nu s-a ajuns încă la o înțelegere demonstrează tocmai necesitatea continuării acestei lupte. Problemele care au fost dezbătute timp de trei săptămîni la Geneva pot fi reglementate. Popoarele vor ști și pot să impună acest lucru.

EUGEN PHOEBUS

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20.
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.